

JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Uutisia maailmalta</i>	1
<i>Uusi yhdistys Kolumbiaan</i>	
<i>Kirjamyynti vuonna 2000</i>	
<i>Uutisia Ranskan AFFLU:sta</i>	2
<i>Uutisia Quebecistä</i>	
<i>Kirjan ilmaislevitystä Intiassa</i>	
<i>IUA:n ballintotyöntekijän vuosikatsaus</i>	
<i>Onko Urantia lahko?</i>	3
<i>David Carrera Ibáñez, Espanja</i>	
<i>Sanotte: ”Viides aikakautinen ilmoitus”</i>	7
<i>Andrés Rodríguez, Bogota, Kolumbia</i>	
<i>Muuttuvan sanoman levittäminen</i>	9
<i>Jeffrey Wattles, Yhdysvallat</i>	
<i>Palvonnan ja rukouksen tärkeys</i>	12
<i>Gard Jameson, Yhdysvallat</i>	
<i>Jälkiä biekassa</i>	16
<i>Neal Waldrop, Sveitsi</i>	
<i>Viron Urantia-yhdistyksen kesäkonferenssi</i>	20
<i>Peep Söber, Viro</i>	

INTERNATIONAL URANTIA ASSOCIATION

JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat.

IUA Journal ilmestyy englanniksi, suomeksi, ranskaksi ja espanjaksi.

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; *toimittajat* Pascal Coulombe (Ranska), Cathy Jones (USA), Kari Kuosmanen (Suomi), Janet Nilsen (USA), Maggie Pyle (USA), Andrés Rodríguez (Kolumbia), Trevor Swadling (Australia).

Muunkielisten painosten tuotanto: Seppo Kanerva, muunkielisten painosten valvova toimittaja. Seppo Kanerva *suomi*; Chris Ragetly ja Jean Royer, *ranska*; Victor García Bory, Elías García Canseco, David Carrera Ibáñez, Gustavo Proaño, Andrés Rodríguez, David Carrera ja Bill Lloyd, *espanja*.

URANTIA-SÄÄTIÖN TOIMISTOT

KESKUSTOIMISTO—AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1-773-525 3319; faksi: +1-773-525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI—POHJOIS- JA ITÄ-EUROOPPA

Urantia Foundation / Urantia-säätiö /
Urantia-stiftelsen
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561; faksi: (09) 496 225
Sähköposti: seppo.kanerva@kolumbus.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

AUSTRALIA—UUSI-SEELANTI—AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./faksi: +61-2-9970 6200
Sähköposti: urantia@ozemail.com.au
Verkkosivu: <http://www.ozemail.com.au/~urantia>

ISO-BRITANNIA JA IRLANTI

Urantia Foundation
2 Wanbourne Lane
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
Yhdistynyt Kuningaskunta
Puh./faksi: +44-01491-641 922
Sähköposti: chris_moseley@mon.bbc.co.uk

RANSKA—LÄNSI- JA ETELÄ-EUROOPPA

Urantia France S.A.
48, rue Douy Delcupe
93100 Montreuil sous Bois
Ranska
Puh. +33-1-5693 3513; faksi +33-1-5693 3511
Sähköposti: georges.michelson-dupont@wanadoo.fr
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

KANADA (Québec)

Fondation Urantia
707, route 138
Cap-Santé PC G0A 1L0
Kanada
Puh. +1-418-285 3333; faksi +1-418-285 0226

KANADA (Vancouver)

Urantia Foundation
2150 Bellevue Avenue 805
West Vancouver BC V7V 1C3
Kanada
Sähköposti: cascades@telus.net

VENÄJÄ

Fond Urantija
Pr. Solidarnosti 12-2-526
193312 Sankt Peterburg
Venäjä
Puh. +7-812-580 3018

CHILE

Fundación Urantia
Casila 13509 / Correo 21
Santiago
Chile
Puh. +56-2-316 1791
Verkkosivu: www.urantia-latina.org

Kaikki tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Ellei toisin osoiteta, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja* © 1993 tai *The Urantia Book* © 1955 Urantia Foundation. Lainaukset on merkitty *Urantia-kirjan Hakemistossa* © 1993 Urantia Foundation käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2000 Kansainvälinen Urantia-yhdistys

IUA-uutisia maailmalta

Uusi yhdistys Kolumbiaan

Kolumbian kansallinen *Urantia*-yhdistys 62 peruskirjajäsenineen lisenssiöitiin vuonna 1997. Medellínissä lisenssiöitiin syyskuun 30. päivänä 2000 Kolumbian ensimmäinen paikallisyhdistys, johon liittyi neljätoista innokasta *Urantia-kirjan* lukijaa monilta elämänaloilta: lääkäri, insinööri, tohtori, kotirouvia, oopperalaulaja ja opiskelijoita. Heitä yhdistävä seikka on *Urantia-kirjan* ylivertaiset opetukset.

Medellín on kaunis kaupunki, noin 45 minuutin lentomatkan päässä Kolumbian pääkaupungista Bogotasta. Se sijaitsee vuorten ympäröimässä laaksossa. Ympärivuotinen tropiikin lämpö ja lähes päivittäiset sateet ovat syynä siihen, miksi Medellínä kutsutaan myös kukkien kaupungiksi. Ihmiset ovat lämpimiä ja ystävällisiä. Esikolumbiianisesta kulttuurista ei ole jäljellä paljonkaan, mutta etiikka, moraali ja uskollisuus katoliselle kirkolle ovat ilmeisiä.

Seuraavassa osa puheenjohtaja, tri Fernando Alberdo Montoya Patinon avauspuheesta:

”Tehtävänäme on julistaa totuutta, vapautta hengellisessä vankeudessa oleville, julistaa onnellisuutta niille, jotka ovat dogmien pelon kahleissa, ja opettaa tietää Isän luo.

”Ihmiskunta on elänyt taikauskaisuuden orjuudessa ja pelossa joutua ilmoitetun totuuden vaikutusvaltaan. Monet seuraavat sen sijaan voimakasta institutionaalista ja perinteiden mukaista uskontoa.

Kirjamyynti vuonna 2000

Kuuden kuukauden myyntiluvut osoittavat *Urantia*-säätiön myyvän *Urantia-kirjoja* nyt enemmän kuin koskaan. Vastaavana aikana vuonna 1999 säätiö oli myynyt kirjoja 9.650 kappaletta.

Uutisia Ranskan AFFLU:sta

AFFLU järjestää kahdesti vuodessa 3-päiväisen kokouksen, johon kutsutaan kaikki ranskalaiset *Urantia-kirjan* lukijat. Ensimmäinen kokous pidettiin toukokuussa Notre Dame des Lumières -luostarissa Goulissa etelä-Ranskassa. Lokakuussa järjestettiin toinen kokous, jonka teemana oli ”*Urantia*-jälkeisen elämän näköalat: mansiomaailmoista Paratiisiin”.

”Luemme *Urantia-kirjasta*, että nykyajan miehet ja naiset välttelevät Jeesuksen uskontoa, sillä he pelkäävät, mitä se heille tekee. Pelot ovat perusteltuja. Jeesuksen uskonto tosiaankin hallitsee uskovia ja muuttaa heitä niin, että he täyttyvät altruistisesta halusta palvella ihmisten veljeyttä.

”Isämme perheen jäsenenä, veljinä ja *Urantia-kirjaan* uskovina emme pelkää mitään vaaraa Jumalan taholta, Jumalan, joka on väkevin kaikista läsnäolevista, todellisin kaikista tosiasioista, kaikkien totuuksien elämää, rakastavin kaikista ystävistä ja kaikkien arvojen jumalallisuus; me tiedämme, että edessäpäin on toinen universumikokemus.

”Tänään kuten 2000 vuotta sitten, päivänä, jolloin valtakunnan lähettiläille annettiin ohjeet Jeesuksen sanojen levittämisestä, meillä Medellínin *Urantia*-yhdistyksen (AUM) jäsenillä on suuri etuoikeus olla samanlaisia miehiä ja naisia, viidennen ilmoituksen valaisemia kansalaisia, liittyessämme Jeesuksen uskonnon johtajien joukkoon ollaksemme Isämme valtakunnan lähettiläitä.”

Minulle oli suuri ilo ja kunnia olla läsnä tuossa tilaisuudessa ja toivottaa tervetulleeksi uusi antaumuksellisten lukijoiden ryhmä, joka toimii keskinäisen yhteisymmärryksen hengessä *Urantia*-säätiön kanssa *Urantia-kirjan* opetusten levittämisessä.

Cathy Jones

Tänä vuonna luku oli 15.910. Jos trendi jatkuu, voimme tänä vuonna odottaa *Urantia-kirjan* 45-vuotisen historian korkeinta vuosimyyntiä.

Näihin veljeskokouksiin osallistuu keksimäärin kolmekymmentä henkilöä, jotka kertovat ajatuksesta kolmessa opintoryhmässä. Illat käytetään lukijoiden vapaaseen ja avoimeen keskusteluun. Kokoon-tumisen viimeisenä aamupäivänä käsitellään yhdistyksen hallinnollisia kysymyksiä.

AFFLU:n lokakuisen yleiskokouksen käsittelemät pääasiat olivat seuraavat:

- Kaikki halukkaat yhdistyksen tehtäviä hoitavat jäsenet säilyttivät paikkansa. Varapuheenjohtaja Jean Royer halusi eroa, mutta hänen tilalleen ei valittu ketään, koska apulaisvarapuheenjohtaja ei ollut paikalla.
- Séverin Desbuisson valittiin puheenjohtajaksi eroa pyytäneen François Le Rohellecin tilalle. François haluaa keskittyä elokuussa 2002 järjestettävän kansainvälisen konferenssin järjestelyihin. Philippe D'Amore valittiin Séverinin tilalle

puolivuositain järjestettävien AFLLU:n kokousten järjestäjäksi.

- François Le Rohellec ja Patrick Papini valittiin vuoden 2002 kansainvälisen kokouksen järjestäjiksi ja neuvottelijoiksi johtamaan 12-jäsenistä valmistelukomiteaa.
- Christine Beaussain toivotettiin tervetulleeksi Urantia-säätiön Pariisin-toimiston sihteerinä.

Pascal Coulombe

Uutisia Québecistä

Marraskuun 12. päivänä Montréalissa pidettiin tiedotuskonferenssi. Käsiteltäviä aiheita olivat: *Urantia-kirjan* historia, yleviä kirjan kohtia, kirjan opiskelu ryhmissä ja oheisteoksia käyttäen, maailmanlaajuisen Urantia-liikkeen organisointi ja kysymys, mitä erityisesti Québecissä voidaan tehdä liikkeen hyväksi. Ohjelmassa oli myös kyselytunti sekä istunto, jossa lukijat saivat kertoa omista kirjan lukutavoistaan.

Yhdistys on ollut mukana hoitamassa *Urantia-kirja*-messuosastoa monilla Québecin kirjamesuilla. Hiljattaisilla messuilla kävi runsaasti väkeä, ja monet nuoret antoivat ymmärtää olevansa kiinnostuneita kirjasta.

10.—13.8.2001 l'Association Urantia du Québec (Québecin Urantia-yhdistys) järjestää ranskankielisen konferenssin. Sen teemana on ”Elää Hänen uskoaan”. Asiasta kerrotaan lisää myöhemmin.

Kirjan ilmaislevitystä Intiassa

Viiimeisimmät kirjan luovutustapahtumat ovat olleet ällistyttäviä ... Kristityt ovat ottaneet minut vastaan valtavan lämpimästi joka paikassa, mutta tämä ylitti kaiken.

Näiden ihmisten lähestyttävyyden on niin tyystin toisenlaista kuin se, mitä koemme lännessä, että se on saanut minut ymmärtämään, miksi maailmamme kaltaisissa maailmoissa sallitaan näin paljon se-

kasortoa. Heidän uskonhalustaan voin sanoa vain, että se on todella inspiroivaa.

Kokonaiset luostariyhteisöt rukoilevat tehtäväni onnistumisen puolesta. He antavat minulle lahjoja. He tarjoutuvat majoittamaan minut. Sain katoliselta papilta jopa käteislahjoituksen!

Mark Bloomfield

IUA:n hallintojohtajan vuosikatsaus

Urantian asukkaiden mielen ja sydämen läheystessä korkeampaa hengellisen heräämisen tilaa IUA vastaa palvelukutsuun. Seitsemän kansallista ja 29 paikallista yhdistystä vaalivat opintoryhmiä, lahjoittavat *Urantia-kirjoja* julkisiin ja yliopistokirjastoihin, julkaisevat lehtiä ja pitävät yllä web-sivuja. Yhteydenpito-ohjelma alueellisine konferensseineen ja tapahtumineen on dynaaminen tavoittaen kaikki lukijat. Internet-koulun johto ja sen henkilöstö ovat antaumuksellisia ja kykeneviä vapaaehtoisia, jotka järjestävät syvällisiä kursseja *Urantia-kirjasta* maailmanlaajuisesti.

- Vuoden kohokohta oli New Yorkissa elokuussa pidetty kansainvälinen konferenssi.

- Suunnitteilla on yhdistysten perustaminen Senegaliin, Meksikoon, Venäjälle, Espanjaan ja Belgiaan.

IUA:n peruskirja ja säännöt vuodelta 1993 ovat palvelleet meitä hyvin, mutta noista ajoista organisaatio on kypsynyt, joten sääntöasiakirjat ovat uudistamisvaiheessa. Urantia-säätiön antama rahoitus ja rohkaisu ovat olleet kasvullemme ja lujittumisellemme elintärkeitä. Meille on suuri kunnia ja etuoikeus se, että olemme jatkuvasti Urantia-säätiön lisenssiöimä järjestö. Säätiön julkaistessa ja suojellessa *Urantia-kirjaa* me veljesjärjestönä omistaudumme sen opetusten jatkuvaan levittämiseen.

Catherine Jones

Onko Urantia lahko?

DAVID CARRERA IBÁÑEZ

León, Espanja

Kysymyksen voi tietenkin esittää joku, joka on sattumoisin kuullut puhuttavan säätiöstä tai kirjasta, mutta joka ei siitä vielä paljonkaan tiedä. Me kirjan lukeneet **tiedämme jo vastauksen**. Näin ollen paras tapa löytää kysymykseen vastaus on lukea kirja. Kirja on, se myönnettäköön, melko paksu, eikä käännostäkään lukijan kielelle ole välttämättä olemassa. Kirjoitukseni tarkoituksena on siis tuoda jossain määrin valoa niille, joilla ei vielä ole siitä tuntumaa.

Uskomme kaikki **johonkin, joka mahdollistaa palasten asettumisen paikalleen**.

Kaikki me myös kysymme jossakin elämämme vaiheessa: Keitä olemme, mistä tulemme ja minne olemme menossa? Mikä on alkuperämme, mikä on elämämme tarkoitus ja minne mahdollisesti päädymme?

Tämän vastauksentarpeen kehys ei ole tieteellinen eikä kulttuurinen. Se ei ole filosofinenkaan, vaan olen taipuvainen pitämään itsestänselvyytenä, että lukijalla on varmuus todellisuuden **olemassaolosta**, ja että tämä todellisuus on käsitettävissä siihen määrään — jonka tiedämme rajoittuneeksi —, mihin mieleemme kykenee venymään.

Tie, joka saattaa tuoda helpotusta tähän huoleen, on luonteeltaan uskonnollinen. Ja olemme samaa mieltä siitä, että apunamme tulisi olla opaskirjanen tai vähintäänkin tilanteeseen soveltuva suullinen perimätieto.

Monet ihmiset ovat toistaiseksi tyytyväisiä siihen, mitä suuret uskonnot kykenevät tarjoamaan. Ellei uskonto ole asumassasi maassa virallinen uskonto, tutkit muualla vaikuttavia suuria uskontoja. Jos uuvut tutkimuksissasi siksi, ettei uskonnoista yksikään tyydytä sinua, saatat kääntää katseesi uutukaisen uskonnon — toisin sanoen lahkon — puoleen, ja ellei se ole kaukana, sen parempi. Tai saatat luovuttaa, koska et tunne luottamusta sitä kohtaan, mitä näet, ja silloin ainoa ulospääsytie on sinun kehitellä omaperäinen teologia ja uskonto.

Kummassakin tapauksessa joudut mukaan **keksimisen, ei löytämisen**, dynamiikkaan. Toisin sanoen, pyrit tekemään ja teet omat johtopäätöksesi, sekoitat omassa mielessäsi olevia ideoita muitten ihmisten yhtä lailla omatekoisiin ideoihin. Saat aikaan todellisuutta koskevien hypoteesien ketjun, etkä saa rauhaa ennen kuin löydät jotakin, joka saa palaset asettumaan kohtalailta kohdalleen palapelissä, jonka tiedät todelli-

suudeksi. (Jotkin hyödylliset päätelmät — joko omasta tai muitten kokemuksesta saadut, ja sen vuoksi **löydetyt** — asettuvat kohdalleen kokonaisuuteen sopivalla tavalla.)

Sellaiset tekijät kuin tarkkanäköisyys, vilpittömyys ja pakottava tarve sekoittuvat toisiinsa tässä kaikkea muuta kuin helpossa prosessissa.

Maailmamme kaltaisilla sekasortoisilla ja väkivaltaisilla planeetoilla syntyneet älykkäät ja herkäät ihmiset saattavat jossakin elämänsä vaiheessa joutua kokemaan sanoin kuvaamattomia kärsimyksiä. Kuta syvällisempiä todellisuudesta tekemämme havainnot ja kuta syvällisempiä kokemuksemme ovat, sitä kompleksisimpia, varmempia ja nerokkaampia pitää hypoteesiemme olla, jotta ne tyydyttäisivät meitä. Tällaisissa olosuhteissa on helppoa joutua umpikujaan, ja jokainen joutuu sinne mukanaan oma eränsä huolia ja ahdistusta.

Elämämme kokemusten määrästä riippumatta **todellisuudesta omaamamme ideat** vastaavat **objektiivista todellisuutta** enemmän tai vähemmän onnistuneesti.

Saatat olla enemmän tai vähemmän tietoinen viimeksi mainitusta tosiasiaista. Ellet ole siitä tietoinen, sorrut herkästi ylpeyteen, fanaattisuuteen ja suvaitsemattomuuteen. Jos olet siitä tietoinen, ja koskei saatavilla ole mitään täysimittaista ja luotettavaa tietolähdettä, joka olisi jollakin tavoin omaa mieltäsi ylivertaisempi, resignoidut eli luovut enemmästä yrittämisestä; ja taas esille nousee kaksi mahdollista suhtautumistapa:

(1) On tunnettu tosiasia, että resignaatio on tarkoitettu väliaikaiseksi odottaessasi jotakin parempaa. Tämä suhtautumistapa on järkevin; mutta se edellyttää nöyryyttä. Saatat etsiä ylevästi hengellisten tekstien pariin — tekstien, jotka tietenkin ovat muitten ihmisten laatimia — tai saatat turvautua henkilökohtaiseen meditointiin. Edistyminen tulee olemaan hidasta, mutta edistymistä kumminkin.

(2) Viimeisenä epäuskoisten ryhmä; syynä siihen, miksi he eivät onnistuneet omin avuin löytämään tyydyttäviä vastauksia suuriin kysymyksiin, on heidän uskomuksensa, jonka mukaan kyseisiä vastauksia ei ole eikä voikaan olla olemassa. Tai ainakaan emme voi niitä tietää. Tämän jäykän asenteen taakse kätkeytyy kärsimystä, mutta sillä uhallakin se omaksutaan, koska sen uskotaan kannattavan, samalla tavoin kuin käy

psykyen tekemien muiden hämmästyttävien ratkaisujen kohdalla.

Haluaisin luvallanne tarkastella muuatta ideaa, josta olen jo jonkin aikaa halunnut puhua muille ja johon sisältyy täydentävä näkökohta.

Maailman sekasortoisuus ja sotkuisuus jatkuu. Se, ettei ole — yleistä ja virallista — totuudellista ja todenmukaista **perustietoa** yhdistyneenä ihmisen haluun jossakin olemassaolonsa vaiheessa tietää, kuka hän on, ja tarpeeseen määritellä itsensä suhteessa tuohon johonkin, ja yhdistyneenä siihen pakottavaan tarpeeseen, että hänen mielensä tuottaisi ideoita, jotka **sopivat** tähän kuvioon, saa aikaan sellaisen sekoituksen, joka edistää yksilökeskeistä tai kollektiivista lahkoutumista. Ihmiskunta on älyllisyyden alalla astellut eteenpäin; ja yhä useammat ihmiset pitävät suurten, mutta halvaantuneiden institutionaalisten uskontojen opetuksia ja vastaavia rituaaleja epätydyttävinä. Emootioiden tasolla sosiaalisen ja kulttuurisen lämmön yleinen olemattomuus myötävaikuttaa siihen, että yksilö lopulta liittyy lahkoon — ja lahkot käyttävät tavallisesti tätä tekijää hyväkseen päästäkseen hallitsemaan adeptiansa tahtoa tai rahavaroja. Tämä sosiaalisen kontaktin tarve — olkoon se tuntuva tai vähemmän tuntuva — juuri määrää, onko lahko, johon henkilö liittyy, yksilökeskeinen — nimetön ja lahkomaista luonnettaan tiedostamaton — vai kollektiivinen. Otat tästä tai tuosta uskonnosta ne elementit, joista pidät tai jotka ovat sinusta miellyttäviä, sekoitat ne omiin ideoihisi, jotka tuovat omakoh-taisen aineksen elämänfilosofiaasi, ja siinä se sitten on.

Uskonnollistyyppinen kehys — Jumalan täysimääräinen kieltäminen — on toisentyypinen lahko, johon saatat liittyä. Vaikka lahko kieltää Jumalan, sen mielenlaatu **on** uskonnollinen. Lahko suo sen liikkeesäolemisen tunteen, jota ankkurissa olevan henkesi uskotaan tarvitsevan; se tarjoaa myötäelävän viiteryhmän, mahdollisesti se jopa korvaa perheen, jota sinulla ei kenties ollut tai joka oli epätydyttävä, ja se on jotakin, jonka puolesta kannattaa elää.

Lahkoja on tästä johtuen kaikkialla. Ja niitä olisi vieläkin enemmän, ellei olisi varauksellisuutta, jonka aiheuttaa saatavilla oleva informaatio muutamien tuhoisien lahkosten, kuten Kansan temppelein, Aurinkotemppelein, Edelweissin, Daavidilais-haaran ja tällä hetkellä Ugandan lahkoston, kaikkien tietämästä traagisesta lopusta. Jos sinulla on onnea, lahkoston tarjoava liike ei ole marssilla kohti kuilua, eli lahko ei ole tuhoisa. Tai tarkemmin sanottuna sen johtaja ei ole — tai ei ollut — vainoharhainen.

Tällainen siis on ”uusien uskontojen” edessä oleva näköala. Ja koska ihmiset ovat joutuneet sanotunkoh-taisen tietovyöryn alle, he pyrkivät yksinkertaistamaan, ja kaikki uskonnolta tai hengellisyydeltä haiskahtavakin viskataan samaan säkkiin. Niinpä kaikki uusi

määritellään lahkoiksi. Se on helpoin tapa, ja sen vuoksi kaikkein tavanomaisin.

Ne, jotka ovat vakuuttuneita siitä, että ”kaikki ryhmät, joilla on tekemistä uskonnollisten tai hengellisten ideoiden kanssa, **ovat** lahkoja”, kuuluvat havaintojeni mukaan **itsekin** lahkoon — ”auttamattomien epäuskoisten” lahkoon, jolla ei ole nimeä eikä muodollisia järjestösuhteita, mutta jolla on omat kulttuuriset siteensä. Tällainen asenne suo joillekin ihmisille sen psykologisen tunteen, ettei kukaan ole tässä mielessä, hengellisessä maailmassa, heidän yläpuolellaan.

* * *

Kun keskustelen jonkun kanssa syvällisistä kysymyksistä, otan toisinaan — tuntiessani olevani turvallisella maaperällä, jonka keskustelutoverini lähes aina tajuaa — esille jotakin uuden uutukaiselta näyttävää, joka saa toverini kysymään: ”Mistä sinä muka tuollaista tiedät?” Monet kerrat minun on tietenkin mahdotonta vastata *Urantia-kirjaa* jollakin tavoin lainaamatta. Seuraava kysymys kuuluu aina:

”No jaa, mutta kuka sen kirjoitti?” Vastaukseksi ei kelpaa, että sen laati muuan ihmisryhmä. Vastaan aina: ”No, ihmiset eivät sitä kirjoittaneet; se ei liioin ole keiden tahansa avaruusolioiden kirjoittama...” (ja naurahdan) ”... universumi vilisee eläviä, ja tämän kirjan kirjoittivat korkean hierarkian puolivälin olennot, jotka ovat Jumalan ja itsemme puolivälissä.” (Naurahdan taas. Että miksikö nauran? Siksi, että voin kuvitella, mitä keskustelukumppanini päässä liikkuu.)

Epävarmuus on nyt herätetty. Tilannehan mahdollistaa vain kaksi totuutta: Joko *Urantia* on uskomattoman ja ällistyttävän totta, tai sitten kysymyksessä on lahko.

Kumppaneitteni päässä myllertää: Yhtäältä tarve — aina hyvin tärkeä — saada alkuperäinen keskustelu päätökseen, ynnä tuo uskomaton viittaus salaperäiseen kirjaan, ynnä se mahdollisuus, että mitä tahansa se onkin, se on taas yksi uusista omituisuuksistani, ja kaikki tuo yhdistyneenä tietynmääräiseen huoleen siitä, etten vain olisi joutunut jonkin lahkoston pauloihin. Jälkimmäinen vaihtoehto ei kuitenkaan käy yksin sen kanssa, mitä heidän silmänsä näkevät. He tuntevat minut monina eri versioina, ja tämä versio näyttää sanan kaikissa merkityksissä kaikista positiivisimmalta, seestyneimmältä ja ryhdikkäimmältä. Heidän mielessään tapahtuu yhtä ja toista; heidän valppaat silmänsä liikkuvat puolelta toiselle. Hiljaisuuden takaa erotan tiettyä — ei pelkästään älyllistä — kuohuntaa. Mielen sisällä jokin on päässyt irti, jokin mentaalinen osanen on poissa paikaltaan. Asioitten suhteuttaminen toisiin asioihin on paitsi loogista myös asianmukaista. Ymmärrän täysin, jos joku tutkii tärkeän informaation alkuperän luotettavuutta, oli se mitä hyvänsä. Näkemättä yhtäkään kielteistä piirrettä, tuntematta yhtä-

kään epämiellyttävää ennakkoaavistusta ja tietäessään minun olevan aivan yhtä oivaltava ja älyllisesti kriittinen kuin olen taipuvainen tunteellisuuteen, lahko-vaihtoehto putoaa hetken ajaksi pois kuvasta.

Mitä kohta sanon, on monille järkytys: kun otetaan huomioon, että maailmassa on suuri määrä lahkoja, ymmärrän hyvin, että ne, jotka eivät tunne kirjaa, näkevät Urantian mahdollisesti vain yhtenä uutena lahkona. **Vaadin** jopa, ettei tätä ajatusta torjuta, sillä se on terveellisestä varovaisuudesta kertova asenne, saattaisihan kysymyksessä olla tuhoisa lahko. (Tahdon sanoa, että se on sitä siihen saakka, kun asianomainen on saanut riittävää tietoa paitsi kirjasta myös siitä toiminnasta ja niistä elimistä, jotka ovat ilmaantuneet kirjasta saadun tiedon myötä: säätiö, kansainvälinen yhdistys jne.)

Mutta pane merkille! Väitän myös, että meillä on **avoin mieli**. Voidaksemme jatkaa juttuamme tästä aiheesta, pyydän toista osapuolta ottamaan huomioon sen tosiasian, että emme todennäköisesti ole yksin, että hänen ei tule kategorisesti torjua enkelien ja muiden olentojen olemassaoloa, ja ettei hän saisi hylätä sellaista ajatusta, että ilmoitus on mahdollinen; ettei hän pitäisi mahdottomana sellaista, että korkeuksissa on monenlaisia olentoja; että on hierarkia ja että on hallintoa.

Meidän, jotka pyrimme levittämään kirjaa, on mielestäni kirjan yleisen leviämisen kannalta hyvin tärkeitä ymmärtää tämä este. Kertomani on erittäin yleistä ainakin sen kulttuurin piirissä, jossa minä olen elänyt koko elämäni: Espanjassa ja Espanjan sisäosissa, Pohjois-Espanjan sisämaassa, jossa ihmiset ovat erityisen konformistisia; pitäytyvät muuttumattomiin ideoihin; vastustavat kaikkea, joka saattaa merkitä jotakin epätavallista. Tämä heijastuu kirjan suhteellisen hitaana leviämisenä. Mikä kuitenkin on nauttinut valtavaa suosiota on parhaiten myyvä kirjasarja *Caballo de Troya* [Troijan hevonen], jonka kirjoittaja on journalisti ja paranormaalien ilmiöiden tutkija J. J. Benítez. *Caballo* koostuu kirjallisista uusluomuksista, jotka perustuvat *Urantia-kirjan* IV osaan. Ihmisten mielestä on vähemmän vaativaa uskoa matkustamiseen ajassa taaksepäin Jeesuksen aikoihin kuin on lukea ilmoitusprojektista, jonka ovat esittäneet yli-inhimilliset olennot.

Monen keskivertoihmisen kohdalla älylliset esteet haittaavat kirjaan tutustumista. Ne ovat esteitä, joiden juuret ovat sosiaalisen ympäristön vaikutuksessa, perinnäisissä tapasäännöissä, kulttuurissa ja tieteessä (geneettisen perimän muodostamien esteiden edessä olemme lähes voimattomia).

Tämä este on kuitenkin helppo murtaa, kunhan kumpikin keskustelun osapuoli käyttää inhimillistä loogiikkaa. Ymmärrän, että on turhaa tuhata aikaa, jos toinen osapuoli osoittaa tahallisen jääräpäisyyden merkkejä.

Seuraava kysymys kuuluu tavallisesti: ”Entä miksi se julkaistiin vasta nyt? Miksei ennemmin?” Vastaus: ”Kaikella on oikea hetkensä. Yhtäältä ihmiskunta ei ole aina ollut tällaista tietoa kohtaan vastaanottavainen (ei ehkä ole nytkään). Toisaalta ihmiskunnan täytyy kokea sisäistä kehitystä, joka on sopusoinnussa sen kanssa, millainen kyky sillä on käsitellä ympäristöä ja ylittää aineellisuus.” Mielestäni käy sellainenkin selitys, että jos otetaan huomioon ihmiskunnan historia, tehokkaat tekijänoikeuslait ovat olleet voimassa vasta vähän aikaa. Jos halutaan antaa tärkeää informaatiota ja jos huolena on, ettei sille käy niin kuin on aina käynyt eli informaatio on vääristynyt, eikö logiikka sanelisi, että ilmoitus piti antaa vasta nyt?

Tarkastellessamme historian kulkua, jotkut saavat siitä sellaisen vaikutelman, että ihmiskunta kärsii ahdistusta ja sekasortoa nykyisin enemmän kuin miltei koskaan aiemmin. Eikö syynä voisi olla se, että saatavilla oleva informaatio, tietämisen perusväline, ei yksinkertaisesti ole kyennyt kasvamaan (tai paremmin sanottuna ”sen ei ole nähty” kasvavan) samassa tahdissa ihmisen kokeman viime aikojen aineellisen ja älyllisen edistyksen kanssa? Jotta se olisi totta, mitä *Urantia-kirjasta* puhuu, eikö nyt juuri ole se hetki, se hetki, joka kutsuu ihmiskuntaa astumaan pitkän harppauksen eteenpäin myös uskonnon ja hengellisyyden alalla, ei pelkästään tieteessä? Eikö olisi loogista ja suositeltavaa, että eri alojen edistyminen tapahtuisi samanaikaisesti?

Kirja itse selittää syyt siihen, miksi ilmoitus esitettiin; siihen, miksi olemme kärsineet varsin paljon kommunikoinnin puuttumisesta muun universumin kanssa; ja siihen, miksi maailmamme on monissa suhteissa oma tapauksensa.

”Joopa joo, enpä tiedä”, he sanovat, ja jäljelle jää vain varmistuminen siitä, että espanjankielinen kirja on saatavilla heidän sitä selailla.

* * *

Mikä mielestäni edesauttaa sitä, ettei Urantiaa nähdä ”hämäränä lahkona”, on se, että sen omaksuneet eivät kanna suurtakaan huolta käännäntämisestä; loppujen lopuksihan kirja itse opettaa kärsivällisyyden hyvettä ja sitä, että kaikella on oikea hetkensä. Näin ollen myös rakkaittemme tietoisuudella kirjan opetuksista on oikea hetkensä. Voimme rajoittaa omat toimemme tiedon levittämiseen kirjan olemassaolosta. Emme saa tyrkyttää sitä. Sallikaamme, että elämän vastoinkäymiset tulevat oikeana hetkenä herättämään veljemme kiinnostuksen.

Sekin seikka, ettemme seuraa ketään **yksittäistä henkilöä** tai **henkilöryhmää**, vaan pikemminkin kirjaa, luo tiettyä luottamusta. Kirja ei voi yht’äkkiä

muuttua. Henkilö — johtaja — sen sijaan voi päättää odottamattomasta toimintalinjasta.

Kirja on meitä yhdistävä perustekijä, ja jos ihmisiä haluttaa tietää, mikä meitä noin erikoisella tavalla yhdistää, heidän tarvitsee vain lukea kirja.

70-vuotias äitini on syvästi katolinen. Kun keskustelujemme aiheena on Jeesus, puhumme omien tietolähteittemme mukaisesti, mutta hyvin pian keskustelun kohteeksi tulevatkin nuo tietolähteet itse. Saattaa olla, että **hänen** tietolähteitään on vääristelty tarkoituksena saada ne kahden vuosituhannen ajan pappiskastin etujen mukaisiksi — kyseiset papit olivat ihmisolentoja, siis (erittäin) epätäydellisiä — mutta kun kuulen vihjaisuja, että ilmoitukselle on saattanut käydä samoin, yritän saada hänet myöntämään, hyvä katolinen kun hän on, että (1) ”enkeleitä” on olemassa, ja että he tietävät monista asioista paljon enemmän kuin me, ja (2) että Jumalalle mikään ei ole mahdotonta, joten ilmoitus saattaa hyvinkin olla osa Hänen Tahtoaan. Äitini, joka on pikkuisen tuohduksissaan siitä, että ajan hänet tällä tavalla nurkkaan, kutusuu minua nimellä ”el uriantero”. (Ja minä tietenkin nauran sille.)

* * *

Yksi merkittävä aspekti on se ”maapallon ulkopuolisuuden” aura, johon meidät kirjan lukijat helposti kiedotaan. Se, että opiskelemme kirjaa, että ymmärrämme oitis ”kaiken tärkeän”, näkyy vakavuutena ja kasvojen kirkkautena, jotka tavallisten ihmisten silmissä saavat meidät erottumaan. He katselevat meitä, mutta eivät ihan ymmärrä, miksi he niin tekevät; eivät ihan ymmärrä, mitä se on, mitä ”meillä on”. Kun ystäväni kanssa katselimme Journalin numerossa julkaistua kuvaa, jossa kaksi henkilöä piti esitelmää, ystäväni kommentoi: ”He näyttävät maapallon ulkopuolisilta.” Ehkä se on totta. Eihän se muutoinkaan voisi olla. Muodonmuutos voisi olla niin suurimittainen, että kirja tekee henkilöstä sekä hengellisesti nälkäisen että älyllisesti huolta kantavan; ihmisen, jonka huolet ja vastauksen tarpeet on tähän saakka koetettu tyydyttää vain sillä vähäisellä, minkä seksortoinen, välillä saamaton, toisinaan jopa keskinertainen yhteiskunta on kyennyt hänelle tarjoamaan.

Urantia-kirja epäilemättä suosii tätä selvää sädekehää kenen tahansa pään päällä, vastakohtana sille sädekehälle, joka lisää yleistä hämmennyneisyyttä. Olemme tottuneet niiden ihmisten auraan, jotka ovat onnistuneet omaksumaan tyydyttävän elämänfilosofian ilman minkäänlaista tietoa kirjasta ja joilla on rakkauden sädekehä, muttei tuota toista sädekehää. Sellaisen ihmisen ansiot ovat eittämättömät, joka on lähellä Jumalaa ja joka on siellä ilman *Urantia-kirjan* tarjoamaa informaatiota. Kirjaan sisältyvä tieto kuitenkin täydentää tuota auraa, joten näidenkin henkilöiden kohdalla sillä on merkitystä.

Se eksyneen katse ihmisten kasvoilla, jonka havaitakseen ei tarvitse kuin kävellä vähän matkaa kadulla, on kuitenkin muuttumassa. Maailman väestö korvautuu vähitellen uudella rodulla, joka tulee — lopultakin — olemaan tietoinen osasta, jota ihmiset näyttävät universumissa, ja siitä, mitä se on ”jota he kantavat sisimmässään”. Tuollainen vallankumous, eikö se muka näkyisi heidän ulkoisessakin olemuksessaan?

Tämä ero verrattuna siihen, mitä nykyisin tiedetään, tämä etuoikeutena saatu tieto, ei enää ole mitään pelättävää, siihen ei enää suhtauduta epäluuloisesti, sillä se ei ole enää kätkeytyä. Sitä palvellaan rakkautella, vapaasti ja ilman ehtoja. Tämäkin tulee olemaan tekijä, joka erottaa sen lahkojen mekaniikasta. Se, ettei kukaan, joka on uppoutunut *Urantia-kirjan* tarjoamaan tietoon, ole kokenut mitään oman tahtonsa rajoittamista; ei ole joutunut riippuvaiseksi jostakin, joka on hänen itsensä **ulkopuolella**, on taas yksi erottava seikka. Kirjan levittäjä laajentaa kirjaa omilla sanoillaan ja omalla elämällään, ja ennen kaikkea — **hän hymyilee**. Hän hymyilee ja tekee niin siihen kenenkään lupaa pyytämättä; hän tekee niin hymyn karehtimessa hänen suupielissään ja silmissään. Ja kaikkihan me tiedämme, että silmät ovat sielun peili.

Kirjan löytäneen uuden lukijan voitettavana oleva perimmäisin este on uskoakseni **pelko**. Omasta persoonallisuudestaan riippuen hän enemmän tai vähemmän tiedostamattomasti odottaa kirjan muuttavan **hänet**. Enkä aio sellaista kiistää, enkä halua sitä piilotella. Pelko on aiheellinen. Kirjaa luettuasi et ole enää koskaan sama ihminen. Tiedämme, ettei persoonallisuus todellisuudessa muutu; se mikä muuttuu on luonne — kehkeytyvä sielu.

Muutut, koska totuudellinen tieto panee sinut rakentamaan uudelleen luonteesi, ja käytät siihen järeämpiä työkaluja; ne kuuluvat laajempaan projektiin, johon persoonallisuudellasi on nyt pääsy.

Palapelin palaset osuvat entistä paremmin paikalleen; jokunen piti siirtää toiseen paikkaan, mutta kannatti nähdä se vaiva.

Sielusi soi lopultakin yhteen kosmoksen kanssa.

Sanomme siitä, että ”tuntuu **vapautuneelta**”.

* * *

Tämä nimenomainen artikkeli on tulkittavissa salakavalaksi käännytysyritykseksi.

Haluan sanoa vain tämän: ”Ystäväni, erkane hetkeksi tästä artikkelista, ota etäisyyttä Journalista, ota etäisyyttä säätiöstä — mene suoraan kirjan pariin! Lue kirjaa. Sinun **ei tarvitse** uskoa siihen ennen kuin tunnet sen. Sinulla ei ole velvollisuutta uskoa siihen sen jälkeenkään. Jos haluat lukea sen, lue sitä kuin outoa romaania. Ennen lukemista, lukemisen aikana ja lukemisen jälkeen tulet tekemään, mitä olet aina tehnyt: ”**uskot johonkin, joka mahdollistaa palasten asettumisen oikealle paikalleen...**”

SANOTTE: ”VIIDES AIKAKAUTINEN ILMOITUS”

JEANMARIE CHAISE
Buzançais, Ranska

Toisinaan saattaa käydä, että pyrkiessämme tekemään elämän helpommaksi ja tuomaan *Urantia-kirjan* opetukset paremmin saataville, tulemme käyttäneeksi valmiina tarjoutuvia ilmaisia, jotka eivät välttämättä vastaa ideaa, jonka saamme kirjaa lukiessamme.

Ilmaisu ”viides aikakautinen ilmoitus” saattaa tiettyssä mielessä hämmästyttää meitä, siitäkkin huolimatta, että kysymyksessä todellakin on viides Urantialla annettu ilmoitus. Tällaisena formulointina se tosiaan saa meidät helposti luulemaan, että epäonninen planeettamme on korvannut ajan, joka menetettiin niistä surkeista tervetuliaisista johtuen, jotka yli 2000 vuotta sitten suotiin universumimme hallitsijalle. Valitettavasti asia ei ole sinne päinkään!

Tarkastelkaamme rinnakkain yksistään sitä, mitä ilmoitus kertoo meille Maa-planeettamme tapahtumista ja sitä, mitä olisi pitänyt tapahtua. Vain ensimmäinen aikakausi eli Planeettaprinssin kausi on sen kaltainen, jollaisen normaalit asutut planeetat käyvät läpi — alkukantaisen ihmisen aikakausi.

Mutta jo toisen aikakauden, Planeettaprinssiä seuraavan kauden, myötä Urantian kohtalo lähtee omille tielleen. *Kaikkien näiden rotu-uskontojen läpi käy yhdenmukaisesti kaksi pürrettä: primitiivisten ihmisten varhaiset pelot ja Planeettaprinssin myöhemmät ilmoitukset. Näyttää siltä, että urantialaiset eivät joissakin subteissa olisi tätä planetaarisen kehityksen vaihetta vielä kokonaan ohittaneet* [591:4]. Tästä johtuen meille kerrotaan, että jos jatkamme opintojamme, tulemme tästä vaiheesta alkaen näkemään selvemmin, missä määrin oma maailmamme poikkeaa normaalin evoluutiokehityksen kulusta. Lukekaamme lisää.

Maailmamme on tosiaankin tiettyssä mielessä yhä Aatamia edeltävällä aikakaudella. Meille sanotaan: *Normaalit maailmat vakiinnuttavat tänä aikakautena sukupuolten täyden tasa-arvoisuuden, mikä edeltää kotielämän ihanteiden täysimääräisempää toteutumista* [591:7—592:0]. Ymmärrämmekö täysin jälkeenjäneisyttämme? Luetaanpa eteenpäin: Ennen tämän aikakauden (joka on yhä Aatamia edeltävä kausi) päättymistä:

Rodut pubdistuvat ja saavuttavat ennen tämän aikakauden päättymistä fyysisen täydellisuuden ja älyllisen kyvykkyyden korkean tason. Normaalin maailman alkuaikojen kehitystä auttaa suuresti menetteilytapa, jonka mukaan korkeammantyyppisten kuolevaisten lisääntymistä edistetään ja alempien lisääntymistä vastaavasti rajoitetaan. Ja nimenomaan se seikka, etteivät alkuaikojen kansanne tehneet mainitunlaista eroa näiden tyyppien välillä, selittää, miksi Urantian nykyisten rotujen keskuudessa esiintyy niin monia vajavaisia ja degeneroituneita yksilöjä [592:2].

Emme ole edes aloittaneet toimia tämän epäkohdan poistamiseksi. Mitä on tehtävissä? Meille ilmoitetaan, mitä on tehtävissä:

Yksi prinssin aikakauden suursaavutuksista onkin tämä vajaamielisten ja yhteisöön sopeutumattomien yksilöiden lisääntymisen rajoittaminen. Jo kauan ennen järjestyksessä toisten Poikien, Aatamien, saapumista useimmat maailmat omistautuvat vakavissaan rotujen puhdistamistehtäviin. Urantian kansat eivät ole sellaisia tosissaan vielä edes yrittäneet [592:3].

Tässä asiassa joudumme kuitenkin kohtaamaan herkkänahkaisuutemme tabujamme kohtaan, mikä tuntuu olevan heikkoutemme. *Urantia-kirjassa* niitä on paljon, ja juuri siitä johtuen sen levittämistä ei yleismaailmallisella tasolla kenties pidä toteuttaa liiallisella kiireellä. *Urantia-kirja* puhuu niin monesta erityistä huolta vaativasta alasta ja yhtä monesta erityistä vastuuta kysyvistä tehtävistä, etteivät nykyiset organisaatiot — eivät yksittäin eivätkä kollektiivina — ole alkuunkaan valmiita niitä suorittamaan tai edes niiden olemassaoloa myöntämään. En luettele niitä tässä, sillä sellainen veisi liian kauas aiheesta; pysytelkäämme pelkästään tämän rodunkohennusongelman piirissä. Meille siis sanotaan tästä aiheesta:

Ei tämä rodunkohennuskysymys ole mikään kovin laaja hanke silloin, kun siihen paneudutaan tässä ihmisen evoluution varhaisvaiheessa. Edeltänyt aikakausi heimotaisteluineen ja rotujen välisine ankarine eloonjäämiskamppailuineen on kitkenyt pois useimmat epänormaalit ja vajavaiset rotuainekset. Idiootilla ei juurikaan ole eloonjäämisen mahdollisuutta primitiivisen ja sotaosan heimon sosiaalisessa organisaatiossa. Teidän vain osaksi täydellistyneiden sivilisaatioidenne väärläinen tunteilu nimenomaan vaalii, suojelee ja säilyttää evolutionaaristen ihmiskukujen toivottoman vajavaisia rotuaineksia [592:4].

Meidän tulee siis tehdä niin repäiseviä päätöksiä etteivät vastuulliset viranomaisemme näytä läheskään sellaiseen valmiilta. Ilmoituksen teksti on tällä kohdin kuitenkin selvää kieltä. Asiaa koskeva johtopäätös kuuluu:

Turban myötätunnon osoittaminen degeneroituneille ihmisolennoille, auttamattoman epänormaaleille ja kelvottomille kuolevaisille, ei ole sen paremmin hellyyttä kuin altruismikaan. Evolutionaarisista maailmoista kaikkein normaaleimmisakin yksilöiden ja moninaisten sosiaalisten ryhmien välillä on yltäkyllin eroavuuksia tarjoamaan tilaisuuksia harjoittaa täysin rinnoin kaikkia altruistisia tuntemuksia ja kuolevaisten epäitsekästä huolenpitoa ilman, että on tarpeen säilyttää kehittyvän ihmiskunnan yhteisöön sopeutumattomia ja moraalisesti rappauneita aineksia. Tilaisuuksia toki tarjoutuu runsain määrin suvaitsevuuksien harjoittamiseen ja

altruismiin osoittamiseen niiden epäonnisten ja puutteenaisten yksilöiden hyväksi, jotka eivät ole moraalista perintöön peruuttamattomasti kadottaneet eivätkä hengellistä perintöökenttään ikiajoiksi hävittäneet [592:5].

Mainitusta planetaarisesta jälkijätöisyydestä huolimatta meille lähetettiin Aatami ja Eeva, sillä [k]un evolutionaarisen elollisuuden korkein mahdollinen taso on saavutettu, kun alkukantainen ihminen on kohonnut niin korkealle kuin biologisessa asteikossa on mahdollista koota, planeetalle ilmestyvät aina Järjestelmän Hallitsijan lähettämät Aineellinen Poika ja Tytär [592:6].

Tämä on vain rotujen fyysistä tasoa koskeva toimenpide; se ei millään muotoa merkitse planeetan itsensä tason korottamista. Näin ollen:

Aatamin jälkeinen tuomiokausi on keskitasoisessa maailmassa suurten keksintöjen, energianhallinnan ja mekaanisen kehityksen aikakausi. Se on aikakausi, jollin ilmaantuu monenmuotoista teollisuutta ja jolloin luonnonvoimia valjastetaan. Se on tutkimusmatkailun ja planeetan lopullisen haltuunoton kultainen aikakausi. Suuri osa maailman aineellisesta edistymisestä tapahtuu tänä aikana, jolloin fyysisten tieteiden kehittyminen pannaan alulle, kautena, jota Urantia nyt kokee. Teidän maailmanne on keskitasoisen planeetan aikataulusta kokonaisen tuomiokauden — ja enemmänkin — jäljessä [593:5].

Näyttää siis siltä, ettemme tälläkään tasolla edistyneine teknologioinemme, josta olemme niin ylpeitä, ole keskimääräiseen planeettaan verrattavissa. Emme hallitse planeettamme kovinkaan hyvin. Olemme lähes voimattomia maanjäristysten, tulivuorenpurkausten, hirmumyrskyjen, mereen valuneen mustan öljyn ja teknologiamme matkaan saattamien muiden katastrofien edessä. Teknologiamme nimittäin osaa palvella vain tieteen ja kaupan volyyymiä ja tekee senkin enemmän kuin usein yskähdellen. Seikka panee meidät pelkäämään vieläkin pahempia katastrofeja. Näin ollen Urantian kolmas planetaarinen aikakausi:

Aatamin jälkeinen aikakausi on kansainvälisyyden tuomiokausi. Kun rotujen sekoittamistehävä on lähes loppuun saatettu, nationalismi heikkenee, ja ihmisten välinen veljeys alkaa toden teolla totentua. Edustuksellinen hallitustapa alkaa syrjäyttää monarkkista tai patriarkaalista hallintomuotoa. Opetusjärjestelmästä tulee maailmanlaajuinen, ja violetin kansan kieli syrjäyttää väbin erin eri rotujen kielet. Yleismaailmallista rauhaa ja yhteistyötä onnistutaan saavuttamaan harvoin ennen kuin rodut ovat kokolailalla hyvin sekoittuneita ja puhuvat yhteistä kieltä [594:1].

Voimme todeta, että olemme melko kaukana todellisesta kansainvälisyydestä siinä mielessä, että olisimme vain yhtä rotua ja puhuisimme maailmanlaajuisesti yhtä kieltä. Kyseisestä aikakaudesta meille kerrotaan myös, että sille on luonteenomaista etiikan merkittävä eteneminen: *ihmisten välinen veljeys on tämän aikakauden yhteiskunnan päämäärä. Yleismaailmallinen rauha — rotujen välisen konfliktin ja kansakuntien välisen vihanpidon päättymisen — osoittaa, että planeetta on kypsä*

kolmannen Poikien luokan, Hallinnollisen Pojan, tulemiseen [594:3].

Emme toisin sanoen näe ainoatakaan näistä saavutuksista, jotka ovat merkinä kolmannen aikakauden päättymisestä ja Hallinnollisen Pojan tulemisesta. Jotta niin tapahtuisi, planeetan kolmeen ensimmäiseen aikakauteen kuuluvain kaikkien kolmen saavutuksen tulisi olla maailmassamme todellisuutta. Olemme kaukana sellaisesta.

Suunnitelmien mukaisen Avonaali-Pojan sijasta saimmekin Makiventa Melkisedekin, ei siksi, että ihmiskunta olisi hänet ansainnut, vaan siksi, että olimme hajaantumisen partaalla, ja Mikaelin saapumista ennakoiden kyseinen vierailu nosti ilmoituksen jollakin tavoin takaisin raiteilleen. Meillä ei siis ole ollut Hallinnollista Poikaa eikä tradition mukaista lahjoittautuvaa Poikaa. Toisaalta Nebadonin Mikael ilmaantui Urantialle lahjoittautuakseen kuolevaisten sukukunnillemme. Meille kerrotaan, että [v]ain yksi maailma lähes kymmenenmiljoonan joukossa saa osakseen tällaisen lahjan. *Kaikkia muita maailmoja vie hengellisessä mielessä eteenpäin Paratiisin Avonaalien luokkaan kuuluvan Pojan lahjoittautuminen [596:0].*

Meille on siis suotu suuri kompensatio alkuvaiheen epäonnekkudestamme. Siitä huolimatta, ja etenkin äsken sanotusta johtuen jotkut urantialaiset ovat yksilötasolla onnistuneet edistymään hengellisesti planeettamme myrskyisästä historiasta ja sen asukkaita kohdanneesta huono-onnisuudesta riippumatta. Toisaalta emme planetaarisella tasolla ole päässeet vielä edes kahteen ensimmäiseen — Planeettaprinssin ja aatamilaispariskunnan — ilmoitukseen suunnitelman mukaan kuuluviin tuloksiin. Tästä nimenomaan johtuu, että ilmoituksenantajat sanovat maailmamme olevan enemmän kuin tuomiokauden verran jäljessä.

Makiventa Melkisedekin tulemisesta ei itse asiassa edes lasketa planetaariseksi aikakaudeksi; kysymyksessähän oli vain hätätilanteen aiheuttama inkarnoituminen.

Makiventa päätti lahjoittautumisensa libaa ja verta olevan luodun habmossa aivan yhtä yllättäen ja koruttomasti kuin hän se oli aloittanut. Hänen ilmestymiseensä yhtä vähän kuin hänen lähtönsäkään ei liittynyt mitään epätavallista julistusta tai näytöstä. Hänen Urantialle-ilmestymisensä merkinä ei järjestetty vainajien ylösnousemusnimenhuutoa, eikä se merkinnyt myöskään planetaarisen tuomiokauden päättymistä. Hänen käyntinsä oli vain hätätilanteesta aibentunut lahjoittautuminen. [1024:4]

Tästä seuraa, että Mikaelin lahjoittautuminen maailmassamme on itse asiassa kolmas aikakautinen ilmoitus. Tästä lähin, kaksituhatta vuotta hänen epätavallisen saapumisensa jälkeen, meidän on lupa ajatella, että olemme tämän aikakauden päättymisen partaalla ja että seuraava aikakausi, Paratiisin Opettaja-Poikien (?) kausi on odotettavissa seuraavana. Entä jos näkisimme vähän päiväunia. Kyseisestä asiasta meille sanotaan: *Lahjoittautuneen Pojan jälkeinen aika-*

*kausi voi kestää kymmenestä tubannesta sataantubanteen vuotta. Ei ole olemassa mitään sellaista mielivaltaista kestoai-
kaa, jonka näiden tuomiokautisten aikakausien olisi määrä
jatkoa* [596:6]. Esitetyt arviot tuskin estävät meitä
kuvittelemasta, että tuomiokautemme on loppuillaan.
Mikaelin saapumisen jälkeen tulevaisuudessa ei enää
järjestetä nimenhuutoja. Itse asiassa kysymys on
yhdestä hänen aikaansaamastaan muutoksesta maail-
massamme.

Siispä vain Avonaali-Pojan ilmestymisen tai Para-
tiisin Opettaja-Poikien saapumisen myötä tässä melko
poikkeuksellisessa evolutionarisessa yhteydessä
voimme nähdä, miten kaukaisessa tulevaisuudessa
Urantialla palataan normaaliin aikakautisten ilmoitus-
ten sykliin. On totta, että planeettamme kohtalo on
suuresta määrin epäselvä, ja kykenemme toimimaan
tehokkaasti vain yksilökohtaisella tasolla. Epäjärjesty-
neissä yhteiskunnissa yksilö voi kehittyä tehokkaasti
vain yksittäisenä ihmisenä. Tästä johtuen edessämme
on vielä pitkä matka, jonka myötä vähitellen saatam-
me kuntoon pahasti häiriintyneen planetaarisen
evoluution. Tässä tarkoituksessa Jeesus-Mikael tuli
maailmaan ja näytteli sen Paratiisin lahjoittautuvan
Pojan roolin, jonka ohjelman mukaan olisi pitänyt
seurata toteutumatta jäänyttä Avonaali-Pojan vierai-
lua.

*Hän avaa ”uuden ja elävän tien”; hänen elämänsä on Pa-
ratiisin totuus kuolevaiseksi lihaksi ruumiillistuneena, juuri
se totuus — Totuuden Henki peräti —, joka tuntiessaan
ihmiset ovat vapaita* [596:2].

Urantialla tämän ”uuden ja elävän tien” avaamisessa oli
kysymys sekä tosiasiaista että totuudesta. Urantian eristyminen
Luciferin kapinassa oli väliaikaisesti keskeyttynyt sen mene-
telmän toimivuuden, jonka kautta kuolevaiset voivat kuole-
man jälkeen siirtyä suoraan mansiomaailmojen rannoille.
Ennen Kristus Mikaelin Urantialla elämää aikaa kaikki
sielut jatkoivat untaan aina tuomiokautisiin tai erityisiin
tuhatvuosittaisiin kuolleistanousemuksiin asti. Edes Mooses
ei saanut siirtyä toiselle puolelle ennen kuin vasta erityisessä
kuolleistaberättämisessä, sillä langennut Planeettaprinsi
Caligastia eväsi tällaisen vapauduksen. Mutta heti Helluntai-
päivästä alkaen Urantian kuolevaiset ovat taas saaneet edetä
suoraan morontiasfääreille. [596:3]

Eli tästä lähtien siirtymiset kohti morontian man-
siomaailmoja tapahtuvat yksilön tasolla. Maailmamme
on kokonaisuutenaan riippuvainen kansojen hitaasta
edistymisestä, mitä tulee sen siirtymiseen Paratiisin-
Poikien eri ryhmien suorittamiin seuraaviin aikakauti-
siin ilmoituksiin. Planeettamme suuressa jälkeenjää-
neisyudessa ei ole enää mitään selvää ilmoitusten
järjestystä, ja *Urantia-kirja* puolestaan on kuin pelas-
tusrengas, niin kuin oli Melkisedekinkin toteuttama
asioihin puuttuminen. On sen vuoksi harhaanjohtavaa
kutsua tätä kirjaa ”viidenneksi aikakautiseksi ilmoituk-
seksi”, sillä sellainen saa meidät lukijat helposti usko-
maan, että olemme todellisuudessa Paratiisin Opetta-
ja-Poikien saapumisen kynnyksellä, ja että nämä
tulevat suurin joukoin valmistamaan planeettaamme
valon ja elämän aikakautta varten.

Tarvitsee vain lukea tämä *Urantia-kirjan* luku 52
huolellisesti päästäkseen harhakäsityksistään ja huo-
mataksaan, että muotoilu ”viides aikakautinen ilmoit-
tus” (sitä paitsi kirjassa ei tällaista muotoilua esiinny
missään) ei todellakaan voi tarkoittaa, mitä se väittää.
Muistakaamme vain, että olemme siirtyneet univer-
sumitodellisuuksia koskevan ymmärryksen aikaan ja
että kyseiset todellisuudet ovat ilmoituksenantajain
meille armollisesti esittämiä, ja että he väittävät:

*Olipa yksittäisen planeetan luonnollinen historiankulku
millainen tahansa, olipa maailma ollut kaikin puolin lojaali,
pahan saastuttama tai synnin riivaama — täysin näistä
entisistä tapatumista riippumatta — Jumalan armo ja
enkeltien hoiva johtavat ennemmin tai myöhemmin Kolminai-
suuden Opettaja-Poikien saapumisen päivään. Ja viimeisen
tehtäväkännyin päätteeksi heidän lähtönsä avaa valon ja
elämän yliverlaisen aikakauden* [600:3].

Saamme siis ruokkia kaikkia toiveitamme, mutta
turhaa kiirettä pitämättä, sillä *Satanian kaikki maailman
voivat yhtyä hänen toivoonsa, joka kirjoitti: ”Kuitenkin me
hänen lupauksensa mukaisesti odotamme uutta taivasta ja
uutta maata, jossa vanhurskaus asuu. Sen tähden, rakkaani,
koska havaitsen teidän sellaista odottavan, olkaa tarkkaavai-
sia, että hän tapaisi teidät rauhassa, tabrattomina ja nuhteet-
tomina.*” [600:4]

Muuttuvan sanoman levittäminen

JEFFREY WATTLES

Stowe, Ohio, Yhdysvallat

Luku 195 esittää selkeät suuntaviivat maailman
uudelleenjärjestämisestä. Pelkästään ihmiskun-
nan hengelliseen uudistustyöhön omistautuneiden
Jeesuksen uskonnon uusien opettajien on määrä
panna ensin alulle hengellinen renessanssi, sen jälkeen
nousevat esiin sosiaalisen taloudellisen ja poliittisen
rakennemuutoksen johtajat. Siispä vaikka monien
meistä tulisi tarttua tilaisuuteen jakaa ideoita eri

aiheista sellaisten valikoituneiden yksilöiden kanssa,
jotka ovat valmiita niiden käyttämiseen, useimmat
meistä pitävät opetuksensa päällimmäisenä prioriteet-
tina edelleen hengellistä sanomaa.

Millaisen sanoman? Vastaus ei ole niin itsestään
selvä kuin saattaisi olettaa, sillä sanoma **sovittautuu**
nykyhetken tarpeisiin. Meille kerrotaan, että Totuuden
Henki esittää kutakin sukupolvea varten uudelleen

Jeesuksen sanoman vastatakseen *alati uusiin ja moninaisiin hengellisiin vaikeuksiin* [2060:6]. Mitä nuo vaikeudet ovat ja miten Totuuden Henki nykyään esittää sanoman uudelleen? Pystyn esittämään vain alustavan vastauksen, mutta voimme uskoakseni oppia itse kirjasta paljon siitä, mikä koskee nykyisiä tarpeita.

On helppoa laatia luettelo ihmisten edessä nykyisin olevista ongelmista. Kysyy työtä löytää noihin ongelmiin implisiittisesti sisältyvät hengelliset vaikeudet ja ajatella väyliä, jotka liittävät kyseiset hengelliset ongelmat Jeesuksen opetuksiin.

Miten sanoma ajankohtaistetaan

Tässä muuan menetelmä hengellisen sanoman ajankohtaistamiseksi:

1. Tarkastele Jeesuksen opetuksia siihen mieltäsi ja elämäsi käyttäen.
2. Käytä *Urantia-kirjaa* oppaanasä nähdäksesi nykyajan hengelliset vaikeudet ajankohtaisten tietolähteiden pohdiskelevan tarkastelun kautta.
3. Kuuntele muita, jotka puhuvat sinulle tarpeistaan.
4. Rukoile toimiaksesi yhdessä noihin tarpeisiin vastaavan Totuuden Hengen hoivatoimien kanssa.
5. Puhu ja toimi luottavaisesti ja säilytä opetettavuutesi.

Seuraavassa keskityn siihen, miten *Urantia-kirja* auttaa meitä näkemään nykyajan hengelliset vaikeudet.

Huomaa, ettet voi arvioida oikeaanosuvuuttasi hengellisten tarpeiden yksilöimisessä sillä, miten menestyksellisesti viestisi otetaan vastaan. Kylväjävertaus kuvastaa juuri tätä. Se, mistä ihmiset pitävät, mihin he reagoivat ja minkä he ostavat, saattaa olla se, mitä he tarvitsevat, mutta yhtä hyvin se ei sitä ole. Helluntain päivänä ja sen jälkeen Pietari julisti ristiinnaulitun Pelastajan nousseen kuolleista ja voitti tuhansia sieluja työhön väärän evankeliumin puolesta. Planeettaprinsin esikunnan ensimmäisten vuositu-
hansien ilmoitususkonnon kollegio sen sijaan valikoi kaikkein tarpeellisimman ja keskeisimmän sanoman ja ryhtyi kärsivälliseen työhön asettaakseen aaveidenpe-
lon sijalle Luojan pelkäämisen ja julistaen yksilökohtai-
sen aloitteellisuuden evankeliumia.

Hengellisten vaikeuksien löytäminen muista ongelmista

Sosiaaliin, taloudellisiin ja poliittisiin ongelmiin sisältyy hengellisiä vaikeuksia. ”Lahjoittautumisen jälkeinen aikakausi Urantialla” otsikoidussa jaksossa meille kerrotaan sosiaalisen veljeyden toteutumisen riippuvan erilaisista henkilökohtaisista muutoksista ja planetaarisista suunnantarkistuksista sosiaalisessa veljeydessä, älyllisen toiminnan tulosten keskinäisessä vaihdossa, eettisessä heräämisessä, poliittisessa viisau-
dessa ja hengellisessä ymmärryksessä (597:2—598:3). Sosiaalisen veljeyden esteenä ovat tietämättömyys, vuorovaikutuksen puute ja kärsimättömyys. Vastaako

Jeesuksen sanoma implisiittisesti näihin ongelmiin? Totta kai. Kun näet itsessäsi ja muissa tietämättömyyttä, vuorovaikutuksen puutetta ja kärsimättömyyttä, voit rukoilla toimiaksesi yhteistyössä, kun Totuuden Henki hoitaa ongelmaa kohentamalla sosiaalista vuorovaikutusta ja pitkän tähtäimen visiota taivaan valtakunnan tulevaisuudesta.

Muuan sosiaalinen, taloudellinen ja poliittinen ongelma on se, että [*n*], joilla ei ole pääomaa, odottavat yhä, että ne, joilla sitä on, antavat heille elannon [780:8]. Huomaa, että tähän sisältyy implisiittisesti **hengellinen** ongelma. Jeesus kohtasi ihmiset tavallisesti säteilevällä ja sielua virvoittavalla luottamuksella jokaisen ihmisen kyvykkyyteen ratkaista ongelmansa. Muutama sukupolvi sitten Jeesuksen elämän ja opetusten elinvoimallisuus tajuttiin paljon laajemmin kuin tänään. Siinäpä meillä työskätkää. Yksi nykyajan hengellisistä vaikeuksista on se, että ihmisillä ei ole kontaktia uskoa vahvistaviin uskonnollisiin opettajiin.

Meiltä puuttuu visio hengellisestä tasa-arvoisuudesta, jonka piiriin kuuluvat kaikkien rotujen ihmiset, emme kykene käsittelemään järkevästi ihmisryhmien välistä toisiaan täydentävyyttä ja eroavuutta, ja niinpä pakotamme ihmisille tasavertaisuuden sanomaa politisoidun sosiaalitieteen kanavien kautta ja sellaisella erilaisuutta koskevalla sanahelinällä, joka sekoittaa oikeutetut eettiset kysymyksenasettelut tosiasioiden kohtaamisesta kieltäytymiseen.

Nykymaailma kaipaa johtajuutta ja tiimityötä; johtajuus on kuitenkin isällisen rakkauden harjoittamista ja tiimityö on veljellisen rakkauden harjoittamista, ja kummatkin hahmotellaan Jeesuksen esittämässä ”autuuksissa”. Nykyajan perhe horjuu, mutta universaalisen perheen julistaminen tulee auttamaan enemmän kuin uskommekaan.

Edessämme on ikääntyvän väestönsosan muodostama haaste, joka ei kaipaa sen paremmin laiminlyöntiä kuin sääliäkään. Jeesus osoitti, että jopa se, miten kuolee, voi saattaa joitakuita valtakuntaan.

Edessämme on tänään eettisiä ongelmia. Yhteiskuntamme *harteita painaa raskaana taakkana syyllisyys siitä, että se sietää tiedettä, josta puuttuu ihanteellisuus; politiikkaa, josta puuttuvat periaatteet; vaurautta, joka saarutetaan työtä tekemättä; nautiskelua, jota ei mikään hillitse; tietoa, josta puuttuu vastuuntunto; valtaa, josta puuttuu omatunto, sekä elinkeinotoimintaa, josta puuttuu moraalisuus* [2086:6]. Oma sukupolvemme osoittaa lisäksi uudenlaistakin sietämättömyyttä käyttäytymistä. Meidän on opittava viisasta, rakentavaa ja tuloksellista suvaitsemattomuuden harjoittamista.

Moraalisilla ja eettisillä ongelmilla on filosofiset ja hengelliset juuret. Viisastelu kukoistaa nykyisessä relativismin ilmapiirissä, kun uskotaan, ettei perimäisten kysymysten kohdalla vallitse mitään havaittavaa totuutta; on vain mielipiteitä. Minulla on mielipiteeni ja sinulla on omasi, joten jokaisella tulisi olla vapaus toimia oman näkemyksensä mukaisesti. Nä-

emme, miten nykyään levitetään aggressiivisesti ja suurella rahalla räikeitä hullutuksia sellaisiin älyllisiin väitteisiin kytkeytyneinä, jotka nostattavat vaikeita kysymyksiä niissä, joiden vastuulla on puolustaa viisauden tietä. On helpompaa hyökätä kuin puolustaa, eivätkä kenenkään kyvyt asioiden oikean laidan osoittamiseen ole loputtomat. Ilmenee siis eri alojen eksperttien tarvetta, joilla on asiantuntemusta paljastaa katkeamattomana virtana esitetyt viisastelut.

Yhteiskunta huojuu sen syyllisyydestään alla, että se sietää vakavalla tavalla vahingollista käyttäytymistä, minkä syynä on vallitseva epätietoisuus siitä, mitä rakkaus ja armo edellyttävät kohdattaessa tällaista käyttäytymistä. Jeesuksen sanoihin ”alkää tuomitko” liittyvä uskonnollinen opetus on heikkoa. Älyllinen selkeys on olematonta, kun on vedettävä rajoja, ja moraalinen rohkeus on puutteellista, kun pitäisi puhua suunsa puhtaaksi oman alansa kysymyksissä. Kunhan oivallamme syyllisyytemme, voimme kuitenkin katua ja kokea arvoonpalautuksen Isämme perheen rakastavissa yhteyspiireissä. Voimme sitten käyttää hengellistä voimaa tunkeutuaksemme Isän tahdon noudattamista vastaan kohdistuvan kaiken aineellisen vastarinnan läpi.

Pitäytyminen Jeesuksen evankeliumiin

Jeesuksen esittämä keskeisin sanoma ei ole vanhentunut Urantia-lukujen laatimisen jälkeisten tapahtumien tuloksena. Nykykentässä ja omasta rajallisesta näkökulmastani katsottuna planetaarinen uskonto korostaa yhä enemmän konservatiivista opillisuutta, rituaalia ja poliittista osallistumista. Juutalaisuus ei ole tointunut holokaustista; islam kehittää tuskastuttavan hitaasti vapaamielisempiä vaihtoehtoja. Pakanuus on nousussa, ja buddhalaisuuden jumalattomimmat virtaukset houkuttelevat nykyään etsijöitä. Mystiikka ja jälleensyntymisoppi kyllästävät Uuden Ajan uskonnon. Lähes 60 prosenttia tiedemiehistä on ateisteja, ja tieteen ja uskonnon integroimista tavoittelevat teologiset johtajat ovat luopumassa ikuisen elämän lupauksesta. ”Jumalan Isyys ja ihmisten veljeys” ei enää ole suosittu iskulause. Monet vapaamieliset ovat omaksuneet sen paholaismaisen huijauksen, että Jumalan Isyyden ja ihmisten veljeyden julistaminen on epäoikeudenmukaista naisia kohtaan. Monet konservatiivit ovat huolissaan siitä, että ihmisten veljeyden julistaminen tekee tyhjäksi pelastavan uskon tärkeyden. Monella ihmisellä on syvä tarve kuulla Jumalan äidillisestä rakkaudesta. Tulemme huolehtimaan näihin ongelmiin liittyvistä hengellisistä vaikeuksista. Sellaisen sivilisaation piirissä, joka on yliherkkä kielen todellisille tai kuvitelluille kätkeyville koodeille, tulemme puhumaan ja elämään vapaamielisesti, jotta vapauttaisimme kritiikki- ja epäluulokulttuurin vangit. Tulemme rohkeasti lausumaan Jumalan nimen, nimivalintamme mukaisesti, samalla kun kannatamme jokaisen henkilön vapautta valita Jumalalle se nimi, joka symboloi

hänen hengellistä suhdettaan. Opettaessamme Jumalan universaalista perheestä tulemme toisinaan käyttämään perinteistä sanastoa, välillä taas uutta terminologiaa. Vaikka olemmekin monimutkaisen ilmoituksen opiskelijoita, voitamme houkutuksen ryhtyä ylianalysoimaan totuutta tai halvaantua ja odottaa, että nousee joku toinen, jolla on rohkeus ja selkeys tarjota evankeliumin yksinkertaisuutta kriisissä olevalle kulttuurille. Itsetietoinen, teologisesti raskas-soutuinen ja puolusteleva puhe ei ole mitään julistusta. Tulemme löytämään viisauden, kärsivällisyyden ja hengellisen sisukkuuden, joiden avulla pitäydytään tähän evankeliumiin. Ainakin voimme rukoilla, että niin kävisi.

Esimerkiksi

Pyysin maailmanuskontoja käsittelevän kurssini oppilaita kaksiviikkoisen buddhismi-jakson projektityönä harjoittamaan myötätuntoa kaikkia olentoja kohtaan, valitsemaan lukemistaan buddhalaisista kirjoituksista tähän tarkoitukseen soveliaimmat kohdat ja kirjoittamaan asiasta lyhyen, mieltäylentävän esitelmän. Heidän oli määrä pitää mielessään jokin yksilöity ryhmä, jota he haluaisivat puhutella, ja heidän tuli käyttää parasta ymmärrystään valitsemansa ryhmän kohtaamista hengellisistä vaikeuksista. Tässä heidän yksilöimänsä hengelliset haasteet:

1. Materialismi heidän hengellisen tyhjyytensä ja heidän eristyneisyyttään koskevan harhakäsityksen korvikkeena.
2. Kuoleman ja kuoleamisen pelko sekä ikääntymisen mukanaan tuoma turvattomuus.
3. ”Yksi suurimmista ihmisten nykyään kohtaamista haasteista on tämä usko, että he ovat ypöyksiin maailmassa, joka on useimmiten julma.”
4. Monet ihmiset ovat ”ulkokultaisia; pinnallisia; vain ulospäin näkyvästä kiinnostuneita; materialistisia; välinpitämättömiä siitä, että heidän tekonsa vaikuttavat myös muihin; laiskoja; täynnä vihaa ja kaunaa; he kieltäytyvät näkemästä mitään myönteistä ympärillään olevissa ja he ruokkivat hallitsematonta mieltään ja kieltään oman maailmansa epäkohdilla.”
5. ”Seksistä on tullut Amerikan nykysukupolven pakkomielle. Seksiä on nykyisin kaikkialla, ja sitä pitsi siitä on tullut banaalia ja alhaista. Sitä käytetään myymään autoja ja alkoholia; se on käytännössä korvannut ulosmenon ollen jotakin, jota harrastetaan lauantaityönä sen jälkeen, kun on lyöttäydytty jonkun seuraan collegen kaljoitteluillassa. Se ryöpsähtää silmille nuorisolehtien kansisivuilta ja se on television puheohjelmien keskustelunaiheena. Se on valtapeliä, vajavaisen omanarvontunnon pika-korjaus. Toisille se on keino kokeneisuuden ja maailmallisuuden saavuttamiseen, toisille kysymyksessä on valtapeli; se on jotakin, jolla taistellaan

pitkästyminen vastaan, ja sitten on niitäkin, joille se on oikean rakkauden korvike.”

6. ”Ihmiset näyttävät voivan kurjasti kiivastempoisena elämäntavan aiheuttaman pahoinvoinnin vuoksi.”
7. ”Liikaksi asti ulkoisen kauneuden, juoruilun ja muiden ihmisten mielipiteiden vallassa ... eivät arvosta sitä, mitä ovat saaneet; näyttävät aina löytävän vikoja muista. Osoittavat mieluusti sormella toisia, eivät koskaan itseään.”

Esitä sama kysymys itsellesi. Mitkä ovat ne rakastavan ymmärryksen ja armeliaan julistuksen väylät, joiden kautta Totuuden Henki puuttuu näihin vaikeuksiin? Mitkä merkitykset Jumalan Isyyden käsitteessä ovat relevantteja? Jeesuksen opetus Jumalan Isyydestä korosti Isämme läheisyyttä, koettavuutta. Jopa ilmoitus siitä, että sisimmässämme on henki, merkitsee usein käytännössä vakuuttuneisuutta siitä, että voimme kokea Jumalan. Mitkä merkitykset ovat relevantteja ihmisten veljeyden käsitteessä? Yksi tärkeimmistä merkityksistä on se, että on olemassa maailmanlaajuisen sellaisten rakastavien ihmisten verkosto, jotka todellakin välittävät. Näiden keskeisimpien evankeliumikäsitteiden lisäksi on tietenkin monia muita opetuksia.

Kunpa minulla olisi tilaisuus esittää ne monet rohkaisevat kertomukset, jotka syntyivät siitä, että nämä opiskelijat ryhtyivät elämään kaikille olennoille myötätuntoa osoittaen. Tässä vain yksi näyte: ”Ryhdyin siis kohtelevaan [oppilaskuntasaisarta, joka oli ’muuttanut taloomme ja oli erittäin etäinen meitä muita kohtaan ja vähän leuhkanolainen’] ikään kuin hän olisi yksi parhaista ystäväistäni. Kauan ei hänen reaktiotaan tarvinnutkaan odottaa. Tänä viikonloppuna hän leipoi meille pikkuleipiä ja jätti ne keittiöön syötäväksemme.”

Palvonnan ja rukoilun tärkeys

GARD JAMESON

Esitetty IUA:n kansainvälisessä konferenssissa elokuussa 2000 New Yorkissa Yhdysvalloissa

Tänä iltapäivänä haluaisin jakaa kanssanne joitakin mietteitä niiden lukuisten siunausten luonteesta, jotka liittyvät Jeesuksen opetukseen, Jumalan kokemukselliseen rakkauteen sekä veljiemme ja sisarimme palvelemiseen. Ensimmäiselle kolmivuosisittaiselle edustajakokoukselle esittämässään raportissa Urantia-veljeskunnan ensimmäinen presidentti William Sadler totesi: ”*Urantia-kirja* ei itsessään ole päämäärä. Veljeskunta ei ole todellinen päämäärä; ne ovat keinoja päämäärän saavuttamiseen ... Ainoa todellinen päämäärä on Universaalinen Isä.” Tahtoisin kysyä teistä itse kultakin, miten syvällisesti kuulette kutsun ”ainoan todellisen päämäärän” kokemukselliseen ymmärtämiseen.

Haluan jakaa kanssanne kaksi oivallusta, jotka ovat omakohtaisen uskonmatkani kohdalla muodostuneet keskeisiksi:

Kysymys ei ole *Urantia-kirjan* opiskelijoista. He ovat keskitason nuoria miehiä ja naisia, useimmat alle 20-vuotiaita, suureen valtioniopistoon kirjoittautuneita. Kuta useammin pyydän ihmisiä soveltamaan ilmoitettuja opetusmetodeja käytäntöön, sitä parempia ovat näkemäni tulokset. (Jos sinua kiinnostaa tutustua lähemmin siihen, mitä teemme, mene osoitteeseen <http://webct.kent.edu/>. Klikkaa sitten kohtaa Course Offerings, Spring 2000, PHIL 21020—Comparative Religious Thought I, ja rekisteröidy käyttämällä kirjautumissanana ”JHW” ja salasanan ”guest”.)

Jos halu on ylimpänä

Jeesus opetti, että [i]ämän valtakuntaevankeliumin hellittämätön julistaminen on jonakin päivänä tuova kaikille kansakunnille uuden ja uskomattoman vapauduksen, ähyllisen kablettomuuden ja uskonnollisen vapauden [1930:6]. Olen kuullut eturivin johtajien kieltävän saarnaamisen olevan nykypäivän lukijoille käypäinen kommunikointimenetelmä. Olin jonkin aikaa kirjeenvaihdossa intialaisten kanssa, joilla oli tapana lähteä koko perheen voimin sunnuntai-iltapäivisin polkupyörillä keskustelemaan naapurikyläläisten kanssa ja viemään heille evankeliumin sanomaa. Kun halu on ylimpänä, ihmiset keksivät kyllä keinot. Kun halu ei ole korkeimpana, vaikeudet ovat ylitsekäymättömiä. Unelmoidessamme muitten ihmisten hengellisten vaikeuksien hoitamisesta, älkäämme lyökö laimin kohdata omiamme. Odotellessamme uutta ja suurempaa Johannes Kastajaa johtajaksemme ja toivoessamme uutta ja suurempaa Gautamaa herättämään Intia, miksemme olisi sillä välin uusi ja suurempi Debora, Malakia tai Habakuk? Elävät profeetat, eteenpäin, mars.!

1. Tarve palvoa Jumalaa nousee siitä syvästä ja aidosta ymmärryksestä, että tuntee olevansa siunattu, siitä kiitollisuudesta, jota tuntee niistä lukemattomista ja uskomattomista siunauksista, jotka ovat meistä itse kunkin ympärillä, meitä yksilöinä, yhteisönä ja kokonaisuutena planeettana ajatellen.
2. Tarve palvella veljiämme ja sisariamme nousee siitä syvästä ymmärryksestä, että me yksilöinä, yhteisönä ja planeettana olemme rikkiäisiä, haavoittuneita.

Kunhan olemme halukkaita näkemään ja tunnustamaan saamamme siunaukset ja ilmaisemaan kiitollisuutemme, sydämemme ja mieleemme avautuvat, uudistuvat ja muuntuvat sillä, että palvoen rakastamme Jumalaa. Yhdessä hätkähdyttävimmistä kirjan toteamuksista Jeesus sanoo, että palvonta tekee ihmisen yhä enemmän

sen olennon kaltaiseksi, joka on palvonnan kohteena. (1641:1)

Kunhan olemme halukkaita yhteisönä ja planeettana näkemään ja tunnustamaan rikkinäisyytemme, haavoittuneisuutemme, silloin meistä voi toden totta tulla valtakunnan palvelijoita, voimme tosiaan astua Mestariimme ikuiseen iloon. Näkemys, joka seuraa maailman kärsimysten syvällisestä oivaltamisesta, inspiroi mahtavalla tavalla palvelemaan.

Itse kutakin meistä ympäröi monet siunaukset. Voimme kokea siunauksellisuutta jopa olemassaolotamme. Tilaisuus elää tällä planeetalla tänä historian hetkenä on valtava siunaus. Ajattelepa hetken aikaa ruumistasi, joka juontuu itsestään Paratiisista; mieltäsi, jonka Ääretön Henki sinulle antoi; henkeäsi, mitä armeliaamman Iankaikkisen Pojan antamaa lahjaa; persoonallisuuttasi, joka on suoraan Universaaliselä Isältä. Pysähdy sitten ajattelemaan kallisarvoisinta lahjaasi, Ajatuksen-suuntaajaa, galaksien ja superuniversumien infiniittisen Jumalan osasta. Palauttakaamme mieleen Luoja-Poikamme, Nebadonin Mikaelin antama Totuuden Hengen lahja, ja Pyhä Henki, Mikaelin jumalallisen puolison, Luovan Äiti-Hengen antama armelias lahja. Tunnetko lahjaksi annetun siunauksen suunnattomuuden?

Ajattele hetkinen perheen siunauksellisuutta. Ajattele isoisien ja isoäitien, isien ja äitien, veljien ja sisarien, tätien ja setien ja niiden esivanhempiesi tarinoita, jotka saattoivat sinut tähän ikuisuuden hetkeen.

Ajattele sitten perheenä saamaamme yhteisökokemustamme. Minulle tämä nimenomainen kokemus on perhekokouksen kaltainen. Olen kiitollinen teistä kaikista.

Ajattele, miten siunauksellista on kuulua tähän planeetaariseen perheeseen. Olen siitä mitä kiitollisin. Kuten ystäväni Thomas One Wolf sanoo: ”Veljet ja sisaret, astelkaa kevyesti Äiti Maan päällä, sillä nimenomaan hän sinua kannattelee.” Tämä planeetta ja tämä meidän hetkemme olla tällä planeetalla ovat perin erityisiä. Meille suodaan aikaa vain hetkinen tutustua tämän planeetan kunniakkuuteen ja kallisarvoiseen historiaan. Meille annetaan vain silmänräpäyksellinen universumiakaa tuoda oma pieni antimemme siihen pyhäkköön, joka on Äiti Maa, ristin maailma, jonka Planeettaprinssi on paikallisuniversumiluomukseemme Herra, Nebadonin Mikael.

Kaikista siunauksista huolimatta meillä kaikilla on kuitenkin vaistomainen alttius jättää kyseiset siunaukset huomiotta ja valitella ongelmiamme haavoittuneisuutemme toiseen projisoimalla ja koskaan tuota toista tai itseämme todella näkemättä.

Korkeimman Jumalan todellisuudessa meillä täytyy olla rohkeutta siunauksen näkemiseen, löytää tilaisuus tuntea syvää kiitollisuutta toinen toisistamme. Kutsun teitä seuraavaan harjoitukseen: Aina kun tapaat jonkun, jonka suhteen sinulla tuntuu olevan ongelmia, koeta tuoda mieleesi tunne kiitollisuudesta tuota henkilöä kohtaan, olkoon se miten vähäistä tahansa, **kaikista** niistä syistä, jotka **todellakin ovat olemassa** kiitollisuuden tuntemiseen. Tulet hämmästyämään, mihin se johtaa,

että suljet kyseisen henkilön häntä kohtaan tuntemasi kiitollisuuden sisään. Tuollainen kiitollisuus avaa mahdollisuuden todelliseen vuoropuheluun. Kokeiltuasi tätä harjoitusta niihin, jotka mahdollisesti koet kiusallisiksi, voit harkita vakavasti lähestyväsi kaikkia, jopa ystäviäsi, samalla asenteella. Vakavissasi tähän harjoitukseen ryhtyessäsi sinusta tulee veljillesi ja sisarillesi siunaus, ja sinua siunataan.

Juutalaisuuteen sisältyy selkeä ymmärrys siitä, että olemme jatkuvasti siunauksen kohteina; tämä tunnetaan *kabbalana*. Tällaisina siunauksen kohteina meille on annettu paljon, ja meitä kutsutaan vuorostamme antamaan. Miten kukaan meistä voisi ottaa vastaan niin paljon ja vuorostaan antaa niin vähän? Opittava on perin yksinkertainen, perin selkeä.

Viime kuussa seison vuoren huipulla Wyomingissa ja kohtasin siellä palasen yhteistä historiaamme: merenpohjan 3000 metrin korkeudessa. Siellä näkyi simpukoiden, sammaleläinten ja piikkinahkaisten 450 miljoonaa vuotta vanhoja jäänteitä Mikaelin serafin hahmossa suorittaman neljännen lahjoittautumisen ajoilta. Itse kuhunkin teistä sisältyy 550 vuosimiljoonaisen evoluution tarina. Jokaisessa teissä on ällistytävä kertomus. Ajatelkaa käsiänne ja jalkojanne, jotka 300 miljoonaa vuotta sitten olivat eviä, aikana, jolloin Mikael Eventodin, ajallisuuden ja avaruuden tuntemattoman pyhiinvaleltajan, hahmossa suoritti viidettä lahjoittautumistaan. Ajatelkaa aivojanne; jurakauden, Mikaelin kuudennen lahjoittautumisen, aikana ne olivat herneen kokoiset; nyt ne ovat vähän isommat. Ajatelkaa sitten sydäntänne, tuota kaikkivaltiasta ja pyhää sydäntä, jonka kautta infiniittisen tietoisuuden solut ja kosmoksen piirustukset kulkevat jokaisen sykkeen myötä; sydäntä, joka rukouksen voimin yhdistää hauraan kehysesäi kaiken todellisuuden sydämeen, Kolminaisuuden Paratiisin-kotiin.

Haluan sinun tietävän, että omakohtainen uskosi *Urantia-kirjan* opetuksiin **ei** korvaa sitä **syvää sisäistä kokemusta**, jota *Urantia-kirja* kehottaa itse kutakin meistä vaatimaan jumalallisena siunauksenamme, jumalallisena perintöosanamme. Ilman tuota sisäistä kokemusta tai siunauksellisuuden oivallusta; tietoisuutta siitä, jota kirja kutsuu luontaiseksi riemuksi vapaatahtoista olemassaolosta; ilman sitä uskomme on yhtä tyhjän kanssa — opillinen fetissi, niin kuin kirja siitä sanoo.

Kutsun teitä vaatimaan siunauksenne täyteen määräänsä; siunauksen siitä, että on Rakastettu; siunauksen siitä, mitä on teistä itse kunkin sydämessä — hengellisen synnyinoikeutenne; oikeutenne, joka juontuu siitä, että on syntynyt uudelleen Jumalan loputtoman myötätuntisuuden ja ikuisen viisauden rakastavassa tuleessa. 1800-luvun romanttisen kauden suuri runoilija Goethe kirjoittaa

Kuole ja uudestisynty
Kunnes olet oppinut tämän läksyn
Olet vain tylsä vieras
Pimeällä planeetalla

Niin monelle meistä kysymys on siitä, **miten** syntyä uudelleen, miten vaatia hengellinen siunauksensa, miten

päästä yhteyteen näiden armollisten lahjojen kanssa, jotka ovat teistä jokaisen sisimmässä, tälläkin hetkellä. Outoa kyllä *Urantia-kirja* ei omista paljonkaan huomiota tälle kysymykselle. Mutta se toki antaa mielle muutaman todellisen vihjeen.

Ratkaisevin askel **miten**-matkalla on nöyrä ja vilpitön halu, pyrkimys löytää siunauksemme omasta rikkinäisyydestä kertovan, maailman haavoittuneisuudesta kertovan, tarinan kautta.

Tunnetta tarinan mahtavasta roomalaisenaattorista Arseniukselta, joka oli aikansa vaikutusvaltaisimpia miehiä, ja hänen kristitystä palvelijastaan. Arseniuksella oli kaikkea sitä aineellista hyvää, mitä ihmisellä suinkin saattoi olla, mutta hänellä ei ollut iloa. Hän sattui tiedustelevaan kristityltä palvelijaltaan, mikä on aidon ilon lähde. Palvelija neuvoi häntä rukoilemaan kaikesta sydämestään. Ja näin Arsenius rukoili:

”Herra, johdata minut pelastuksen tielle”

Hänelle vastattiin:

”Arsenius, ole yksin, ole hiljaa ja ole levollinen.”

Yksinolo, hiljaisuus ja lepo Jumalan Hengessä — nämä ovat kolme olennaisinta seikkaa vaatiessasi siunaustasi, avatessasi sydämesi ja sielusi sielussasi olevalle Kolminaisuusperheen Läsnäololle.

Uskon avulla voit vaatia syvällisintä siunaustasi, sitä siunausta, että olet Jumalan Rakastama. Haluan kysyä teiltä, veljeni ja sisareni, yhden tärkeimmistä kysymyksistä. Pyydän teitä hetken aikaa ja hiljaisuus sydämessänne miettimään vastaustanne.

Koetko sielusi täydydessä aidosti olevasti Jumalan Rakastama?

Yksinolo, hiljaisuus ja lepo Jumalan Hengessä

Yksinolon sijasta useimmat kokevat vieraantumista ja syrjäytymistä.

Useimmat meistä elävät vaistojemme muodostaman häkin sisällä. Nuo eläimelliset vaistot, jotka ovat auttaaneet ihmiskuntaa pääsemään näin pitkälle, ovat mielenkiintoisella tavalla myös luoneet häkin. Emme ole oppineet ylittämään noita vaistoja, ottamaan hengellistä olemustamme syleilyymme ja antautumaan hengellisen olemuksemme syleilyyn. *Urantia-kirja* kutsuu niitä itsesäilytys-, suvunjatkamis- ja halujen tyydyttämisen vaistoiksi. Luulemme onnellisuuden löytyvän niistä, mutta petymme. Ihmiseloon luontaisesti kuuluva ilo juontuu siitä, että tunnetta ja oivallamme olevamme Jumalan äärettömän siunattuja, äärettömän arvostettuja poikia ja tyttöjä.

Halujen tyydyttämisen voimaan liittyvä ylpeys on aiheuttanut sanoin kuvaamatonta kurjuutta ja kärsimystä, yli 50-prosenttisia avioerolukuja, yli 25-prosenttisia lasten pahoinpitelylukuja ja valtavan laajaa vanhustemme laiminlyömistä ja pahoinpitelyä. Viime joulukuussa olin Etelä-Afrikassa osallistuen senegalilaisystävieni Moussan ja Doudoun kanssa Maailman uskontojen parlamenttiin. Tiesittekö, että yksistään tuossa maassa joka toinen nainen on joutunut raiskauksen uhriksi? Halujen tyydyttämisen tarpeen ylilyönnit ovat tapahtuneet suurimman

ihmisperäisen instituution eli perheen kustannuksella. Etelä-Afrikassa AIDSin esiintymistiheys on kauhistuttava. Hiljattain julkaistu arvio toteaa sen uhreja olevan Afrikassa yli 29 miljoonaa. Voitko kuvitella tilannetta, että tiedät joka kymmenennen kohtaamasi ihmisen olevan tuon kaamean taudin uhri? Pari päivää sitten luin, että Keski-Afrikassa joka neljäs lapsi on menettänyt ainakin toisen vanhemmistaan AIDSille. Mitä tuollainen tieto saa aikaan sielussasi? Tunnetko kutsun tehdä jotakin? Kutsun tervehdyttää oma sielusi ja sitä johtuen kutsun tervehdyttää planeetan sielu...

Niinpä kerron teille, kuten ihana kirjammekin kertoo, että elämään kuuluu paljon muutakin kuin itsetehostuksen, suvunjatkamisen ja itsesäilytysvaistot ja noihin vaistoihin sisältyvän energian ylläpitämät instituutiot. Turvallisuus ja vaarattomuus, inhimillinen hellyys, itsearvostus ja omaehtoisuus ovat sellaisinaan ja yhdessä välttämättömiä, mutta ne eivät kerta kaikkiaan riitä hengellisellä tiellä, johon kuuluu kaihtelematonta palvelamista ja Jumalan valtakunnassa tunnettavaa iloa.

Väittäisin, että vaatiessasi henkilökohtaista siunaustasi, avatessasi sydämesi näkemään sekä oman että kollektiivisen haavoittuneisuuden, suoritat vaikuttavan teon oman sielusi, yhteisömme ja jopa tämän planeetan parantamisessa Jumalan mitä kallisarvoisimman rakkauten voimalla.

Ensimmäisen maailmansodan, aselepöpäivänä kaatuneen isosetäni Frank Gardin Sodan, uskottiin olleen sota kaikkien sotien lopettamiseksi. Kyseinen sota alkoi tämän vuosisadan alussa Sarajevosta, ja nyt olemme saman vuosisadan lopulla, ja sotajoukot ovat taas Sarajevossa.

Toisen maailmansodan jälkeen on käyty 115 erimitaista sotaa planeetan jokaisella asutetulla mantereella, ja niissä on kuollut 22 miljoonaa ihmistä. 20:nneen vuosisadan aikana yli 100 miljoonaa ihmistä — miehiä, naisia, lapsia ja vauvoja — on tapettu oman vieraantumisemme tuloksena ja seurauksena tiedostamattomasta pakkomielteestä toimia itsesäilytyksen, suvunjatkamisen ja halujen tyydyttämisen sisällyttämisen voiman varassa. Kirjoitetuksi historiaksi lännessä kutsumiemme viimeisten 5.600 vuoden aikana on käyty yli 14.000 sotaa. Se merkitsee kolmesta neljään sotaa ihmiskunnan kirjoitetun historian jokaisena vuotena.

Minulla on kotonamme kuva, joka esittää sukupuumme 8:nnele vuosisadalla saakka. Käytännöllisesti katsoen jokaisen sukupolven kohdalla on kuva ritarista, soturista tai sotilaasta. Isäni palveli toisessa maailmansodassa, samoin äitini. Isoisäni ja isosetäni palvelivat ensimmäisessä maailmansodassa. Miltei jokainen sukupolvi palveli sodassa.

Ydin- ja kemiallisten aseiden myötä olemme **sukupolvi**, jolla ei itse asiassa ole muuta vaihtoehtoa kuin takoa miekat auroiksi, muututtua Isän rakkauten kanavaksi, Mikaelin armeliaan viisauden heijastumaksi ja Luovan Äiti-Hengen rauhan välikappaleeksi. Tämä on sukupolvellemme esitetty suuri kutsu. Kuuletko sen?

Ranskalaiskirjailija André Malraux kirjoitti: ”21:s vuosisata tulee olemaan hengellinen tai sitten ei.” Voin yhtyä hänen huomionsa.

On mielenkiintoista panna merkille, että heti toisen maailmansodan jälkeen alkoi vetypommin kehittäminen, mutta mikä merkittävämpää, alkoi myös ilmiö, jota kutsun **hengellisyiden porttien avautumiseksi**. Muutama vuosi toisen maailmansodan jälkeen Israelissa avattiin joukko ješivoja eli juutalaisen mystisismin kouluja opettamaan kabbalistisen ja hasidistisen hengellisyiden syvempiä opetuksia. 20:nneen vuosisadan suuri juutalainen profeetta Martin Buber jatkoi henkilökohtaista suhdetta ja yhteisöllisyyttä käsittelevien monumentaalisten teostensa kirjoittamista.

Vuonna 1949 Thomas Merton kirjoitti menestyskirjansa *Seven Story Mountain*, kertomuksen omasta luostariodysseistaan. Johtuen Thomas Mertonista ja Vatikanin II konsiilista, kristillisen hengellisyiden luostaroidut opetukset ovat siitä lähtien tulleet laajalti saataville. Mertonin oppilaat ja monet muut opettavat rukouksen ja uskonnollisen yhteydenpidon harjoitusta tuhansille ja taas tuhansille maallikoille joka vuosi.

Idries Šahin ja monien muiden työn tuloksena islamilaiset sufetit ovat tuoneet syvällisimmät opetuksensa maallikoiden ulottuville. 1200-luvulla elänyt sufirunoilija Rumi on nykyään Amerikassa eniten myyty runoilija!

Suuri naispuolinen sufirunoilija Rabiah kirjoitti:

Oi Jumala, tähdet loistavat:
Kaikki silmät ovat sulkeutuneet uneen;
Kuninkaat ovat teljenneet ovensa.
Jokainen rakastaja on yksin, piilossa
rakastettunsa kanssa.
Minäkin olen täällä — yksinäni,
Piilossa heiltä kaikilta —
Sinun kanssasi.

Ilmoittajakomission ja kontaktikomission siunatun työn tuloksena, kuten tiedätte, vuonna 1955 sattui mitä hämmästyttävinkin tapahtuma: planeetallemme annetun viidennen aikakautisen ilmoituksen, *Urantia-kirjan*, julkaiseminen ja jakelu.

Ja siitä huolimatta useimmat meistä kokevat yksinolon sijasta syrjäytyneisyyttä ja vieraantuneisuutta.

Sillä useimmat meistä istuvat edelleen vaistojaan häkissä kuulematta musiikkia, kuulematta muutokutsua, ottamatta sitä vakavasti.

Sillä Jumalan hiljaisuuden ja levollisuuden sijasta useimpien elämä täytyy loputtomasta puurtamisesta, hämmingistä ja masennuksesta: televisio pauhaa, stereot pauhaavat, puhelin pärisee, sanomalehdet kirkuvat, ja nyt vielä sähköpostikin! Työmme pauhaa; jopa hiljaisuutemme pauhaa turhautuneita ajatuksia, pakkomielteisiä ajatuksia, pelokkaita ajatuksia, malttamattomia ajatuksia, yksinäisiä ajatuksia — elämässämme on äärimmäisen vähän hiljaisuutta.

Sen sijaan, että lepäisi Jumalan ikuisilla käsivarsilla ja antautuisi nunna Hildegard Bingeniläisen sanoin ”Jumalan mysteerin käsivarsien syleilyyn”, useimpien osana on syvälle juurtunutta pelkoa ja huolta.

Kuten Paavali sanoi, täydellinen rakkaus karkottaa pelon, rakkaus, jonka koemme pitäessämme yhteyttä Jumalaan ja uudistaessamme jatkuvasti sieluumme.

Väittäisin, että useimmat eivät esitä vaatimusta siunauksestamme, ja mitä ilmeisimpänä syynä siihen on se, ettemme varaa aikaa jumalasuhteellemme.

Tarvitaan vain jumalallinen ajanvaraus. Meidän tulisi sallia uskomme esittää vaatimus suhteestamme Jumalalliseen. Huomaa, että Jumalan käyttäytyminen on moitteetonta: Jumala ei tyrkyttyä suhteisiin kanssamme. Jeesus sanoo: ”Katso, minä seison ovella ja kolkutan.” Jumalan ja Mestariimme hienokäyttöisyyttä on, että he kyllä seisovat ovella ja kolkuttavat, mutta meidän asiamme on nöyrällä tahdonilmauksella kutsua heidät sisälle elämäämme. Ainoa, mitä me tuomme mukaan matkalle on vilpityn aikomuksemme.

Uskotko todellakin siihen, mitä luet *Urantia-kirjasta*? Jos niin on, ala elää sitä täysipainoisesti varaamalla aikaa kohtaamiselle Jumalan kanssa — elämäsi jokaisena päivänä — , kohtaamiselle, joka alkaa valaista ja ylevöittää jokaista elämäsi, jokaista yhteisöämme elämän ja jokaista tämän asuttamamme planeetan elämän hetkeä.

Jumalallinen tahto on, että jokainen teistä tulisi täydelliseksi niin kuin Isänne taivaassa on täydellinen. Kirjan näkemyksen mukaan ymmärrän äskeisen käskyn tarkoittavan, että meidän tulisi alkaa rakastaa toisiamme niin kuin Jumala rakastaa meitä. Sen edellytyksenä on, että sallimme Jumalan rakastaa itseämme. Täydellistyvän rakkauden matka on kehämäinen, ei suoraviivainen polku. Tämä kehämäinen matka edellyttää jokaisen suhteemme ympäri kulkemista, siirtymistä sisäänpäin yhä syvemmälle ja alkaen suhteestamme Jumalaan. Haluaisin taas lainata Jeesuksen sanoja *palvonta tekee ihmisen yhä enemmän sen olennon kaltaiseksi, joka on palvonnan kohteena* [1641:1]. Rakastakaa niin kuin Jumala rakastaa meitä, niin kuin Mestari pesee jalkamme ja palvelee meitä — tänäkin hetkenä.

Meidän tulisi joka päivä varata aikaa tapaamiselle Jumalan kanssa; ja olkoon se vähän enemmän kuin 20 sekuntia ennen jokaista ateraa. Kokeilepa 20 **minuuttia** aamuisin — ja mikäli haluat hypätä tähän suhteeseen tosissasi, kokeile toista 20-minuuttista vielä illalla. Aika ajoin saattaisit jopa kokeilla hengellistä retrettiä, tai minä sanoisin sitä mieluumminkin lomaksi Jumalan kanssa, lepäämiseksi Jumalan ikiarmailla käsivarsilla. Jos kertoisin sinulle, että Dalai Lama tai paavi haluaisi 20 minuutin verran aikaasi huomenna, uskoakseni useimmat teistä kykenisivät sellaisen ajan varaamaan.

Entäpä, kun kerron, että Luojasi, ajallisuuden ja avaruuden äärettömien galaksien Jumala, ikuisuuden eksistentiaalinen Jumala haluaisi viettää muutaman hetken kanssasi, niin kuin hän itse asiassa haluaa, uskotko löytäväsi kalenteristasi aikaa Luojalle? Uskotko, että pystyisit mahdollistamaan aikatauluusi vielä tapaamisen Jumalan kanssa?

Entä jos kertoisin, että varaamalla aikaa Jumalalle saat kaikista siunauksista suurimman: hänen täydellisen rakkautensa; rakkauden, joka karkottaa yksinäisyyden ja vieraantuneisuuden tunteen ikiajoiksi; rakkauden, joka muuttaa hämmingin ja masennuksen jumalalliseksi keskittyneisyydeksi ja iloksi. Kuten Paavali sanoo, tämä rakkaus, täydellinen rakkaus, karkottaa kaiken pelon ja huolen, jotka jatkuvasti vaivaavat pientä yhteisöämme.

Entä, jos kertoisin sinulle, että varaamalla aikaa Jumalalle sinusta tulee se henkilö, joka olet aina halunnut olla? Luuletko, että pystyisit löytämään 20 minuuttia huomisaamuna — ja jokaisena aamuna?

Siunatkoon äärettömien galaksien ja täydellisen rakkauden Jumala matkaanne!

Jälkiä hiekassa

NEAL WALDROP
Geneve, Sveitsi

Esitetty Matteus-projektin työryhmän kokouksessa lokakuussa 2000, Chicagossa, Yhdysvalloissa

Kukaan ei ahtaisi tiivistettyä rakettipolttoainetta höyryveturin valurautapesään, sytyttäisi tulta kattilan alle ja antaisi raskaasti lastatun kaivosjunan mennä täyttää höyryä, jottei veturi lastivaunuineen ensimmäisessä jyrkässä mutkassa syöksyisi jyrkänteen yli ja pirstoutuisi graniittikuilun pohjalle räjähtäen niin moniksi pirstaleiksi, ettei niiden kokoaminen olisi koskaan enää mahdollista.

Ei, ei kukaan niin tekisi. Joillakuilla juutalais-kristillisen perinteen vallassa olevilla viidennen aikakautisen ilmoituksen lukijoilla näyttää kuitenkin olevan halua viedä uudet ihanteet viimeisten kahden vuosituhannen aikana kehkeytyneisiin organisaatiokuvioihin ja sosiaalisiin muotoihin — ikään kuin häthätää tehty uudelleen pakkaus olisi keino meidän noudattaa ja edistää niitä verrattomasti laajamittaisempia opetuksia, jotka meidän ja jälkeläistemme tulee lopulta omaksua, liittyy elämäämme ja elää niiden mukaan.

Tuollainen toimii yhtä vähän kuin äskeinen juna. Ilmoitusten lukijoiden tulee pitkän ajan kuluessa keksiä perin pohjin uudet menetelmät ja lähestymistavat. Meidän tulee liittää nämä innovaatiot ja oivallukset koko inhimilliseen kokemusmaailmaan ja sillä keinoin täyttää ne kummatkin kuilut, jotka ovat muutamien viimeisten vuosisatojen ajan halkoneet yhteiskuntaa: krooninen ja usein toista osapuolta halveksiva kiistely uskonnon ja tieteen välillä ja sitäkin myrkyllisemmät riidat erilaisten perinteisten uskontojen ja nykykulttuurin lukuisten eri suuntausten välillä.

Yhtenäisyys

Kohta esittelemistäni toimenpiteistä koostuu alustava vaihe kokonaisuudessa, jonka on tarkoitus auttaa planeettaamme palaamaan normaalille, Isämme suunnitelman mukaiselle kasvun ja kehityksen tielle. Tästä näkökulmasta katsottuna työ on ymmärrettävissä laaja-alaiseksi ponnistukseksi hyvittää ja voittaa Caligastian kapinan ja Aatamin laiminlyönnin aiheuttamat pitkävaikutteiset seuraamukset.

Planeettaprinsin sekä Aatamin ja Eevan hallinnon tavoin sen kampanjan, joka meidän on tarpeellista panna liikkeelle, tulee todistaa sellaisesta hengellisestä perspektiivistä, joka kytkeytyy ja liittyy ihmiselämän kaikkiin puoliin. Meidän ja jälkeemme tulevien tulisi

pyrkää luomaan sellaiset olosuhteet, jotka mahdollistavat Paratiisin-Pojan seuraavan vierailun, ja näiden toimenpiteiden uskuntoon liittyvät elementit eivät dominoi sen muita osia eivätkä sulje niitä sisäänsä. (Päästäksesi selvyteen tästä kohdasta halunnet lukea uudelleen luvun 52, ”Kuolevaisten planetaariset aikakaudet”.)

Edessämme oleviin haasteisiin vaikuttavat joka tapauksessa vahvasti uskonnon ihmiskunnan sivilisaatiossa nauttima aikaisempi rooli ja asema. Koska kolmas ja neljäs aikakautinen ilmoitus rajoittuivat suuressa määrin uskonnollisiin aspekteihin, *Urantia-kirjan* lukijoilla on taipumusta nähdä itsensä uskonnonharjoittajina. Vaikka muitakin elementtejä toki esiintyy, monella Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (IUA) ja Fellowshipin aktivistilla on päällimmäisenä uskonnolliset tai kvasiuskonnolliset kiinnostuksen kohteet. Ulkopuolinen tarkkailija luokittelisi kummankin organisaation herkästi uskonnollisesti yhdistykseksi tai ainakin uskonharjoittajain veljesyhteisöksi.

Olkoon niin, mutta ilmoituksen lukijat eivät kunnioita ilmoituksenantajain ihanteita ja tarkoituspäriä, jos tyydymme vain uskonnollisiin menoihin. Emme myöskään tuo julki kiitollisuuttamme ja riemuamme riittävällä tavalla, jos rajoitamme reagointimme vain sisimmässämme tuntemaksemme arvonannoksi. Koska olemme tietoisia siitä, etteivät kolmannen vuosituhannen ihmiset vastaa *keskiaikaisiin torventörähdyksiin* [Keskiväliolentojen komissio, 2077:6], meidän tulee myös tosiasiaa **tehdä jotakin** — ei vain meditoita ja mietiskellä.

Opetusten hengellisiin tai uskonnollisiin aspekteihin vastatessamme, meitä voidaan ehkä syystäkin pitää ”uskonharjoittajina”, jos kohta *Urantia-kirja* onkin ilmoitus eikä uskonto. Mutta jos löydämme soveliaita tapoja vastata ilmoituksen mielellisiin ja kulttuurisiin aspekteihin (esimerkiksi opetuksiin, jotka liittyvät elämän sosiaalisiin, taloudellisiin ja poliittisiin ulottuvuuksiin Urantialla), on kaikkea muuta kuin selvää, millainen nimilappu meidän tulisi otsaamme lyödä.

Ilmoituksenantajain opetukset ovat hengellisiä, mielellisiä ja kulttuurisia — eivät pelkästään hengellisiä. Ne vastaavat sekä yksilön että yhteisön kehittymisen ja edistymisen kaipuuseen — eivät pelkästään

”pelastumisen” haluun. Ne yhdistävät jokaisen ihmis-yksilön ja kaikkien sivilisaatioiden koko kokemuksen; ne eivät alennu älyllisiin dogmeihin, moraalikoodeihin eikä pyhiin rituaaleihin. Opetusten nettotulos on uusin Liitto: Jumala Isällä ja Jumala Äidillä on suunnitelma meistä itse kutakin ja koko ihmiskunnan asuttamaa planeettaa varten.

En halveksu velvollisuutta vaalia omakohtaista uskonnollisten arvojen etsintää enkä Urantia-säätiön, IUA:n ja Fellowshipin muuta hengellistä toimintaa. Yleisnäkymämme eivät suinkaan ole mikään staattinen sokkelo. Meidän tulisi päinvastoin tehdä jotakin **lisää**, ja sillä kainoin täyttää ilmoituksen perillisinä koko velvollisuutemme.

Näitä uusia lähestymistapoja kaavaillessamme meidän on tarpeen pohtia, kykenevätkö jo olemassa olevat organisaatiot toimimaan tehokkaasti kahdella tai useammalla rinnakkaisella taholla — toiminnan luonteen ja menetelmien ollessa nykyisistä huomattavasti poikkeavia — vai olisiko viisaampaa tehdä jotakin täysin uutta, joka muistuttaisi lähinnä ”epäorganisaatiota”. Muuan harkittava avaintekijä on se, miten voimme yksilöinä parhaiten tarttua niiden käsipuoleen, joilla on yhteiskunnassa samanlaisia tavoitteita ja toiveita.

Löytäminen

Jos tahdomme yksilöinä jatkaa hengellisen elämän harjoittamista eristäytyvästä lähtökohdasta, jos meidän on jatkuvasti käsiteltävä hengellisiä impulsseja suljetuna, erillisiä ja omahyväisenä sfäärinä, joka erottautuu yhteiskunnasta ja asettautuu ainakin osittaiseen oppositioon sitä vastaan, tällainen asenteemme on omiaan vahvistamaan ja pitämään voimassa vallitsevaa ja jakoa aiheuttavaa katsantokantaa ”maallinen” vastaan ”pyhä”.

Viidennen aikakautisen ilmoituksen laatijoiden esittämien opetusten valossa olisi paikallaan määritellä tuollaiset perityt ja hankitut vajavuudet kyvyttömyydeksi yhdistää ja kytkeä toisiinsa näkemysemme tuonpuoleisesta Jumalasta ja tämänpuoleisesta Jumalasta. Sillä meidän on pidettävä aina mielessämme, että Isässä me kaikki elämme ja liikumme ja olemme, kuten ilmoituksen laatijat meille kertovat (29:6; 35:4; 1155:4).

Toinen kirvelevä tuomio olisi, jos korostettaisiin sitä, että olemme lyöneet laimin kiinnittää asianmukaista huomiota Korkeimman Olennon, Jumala Äidin, suunnitelmille ja ohjelmille ja asettua niiden suhteen yhteistyöhön. Sillä suurena etuoikeutenamme on myös se, että saamme tuoda omat antimmemme Korkeimman Olennon kasvuun, tämä kun on *koko luotujen evoluution, edistymisen ja hengellistymisen tosiasiallinen ruumiillistuma ja persoonallinen yhteenveto* [1281:6] ja hänen kehittyvästä jumalallisesta olemuksestaan *on tulossa todenmukainen kuvastuma kaikkien luotujen ja kaikkien Luojien suuruniversumissa saamasta verrattomasta kokemuksesta* [1279:4],

kuten Voimallinen Sanansaattaja meille ilmoittaa. Kahta lukua aikaisemmin sama Voimallinen Sanansaattaja kuitenkin huomauttaa ratkaisevasta erosta: *Kun puhutaan Jumala Isästä, hänen poikanaan oleminen on suurenmoinen subde. Kun puhutaan Korkeimmasta Jumalasta, statuksen edellytyksenä on saavuttaminen — asianomaisen täytyy sekä tehdä jotakin että olla jotakin.* [1260:1]

Uuden luominen mielessä ja hengessä on tutkimusmatka, johon sisältyy valtavia riskejä ja vaaroja. Mieli-kuvitukseksikaat yksilöt, joilla on riittävästi käyttövoimaa ja päättäväisyyttä puskea peittelemättömästä epäuskosta — ja usein myös peitelystä halveksunnasta — huolimatta eteenpäin, saattavat olla myös niin täynnä intoa, että heidät leimataan kiihkoilijoiksi. Saattaa myös käydä niin, että heiltä jää käsittämättä, mihin heidän aikalaisensa kykenevät ja mitä nämä sisimmässään oikeastaan kaipaavat, ja niin he epäviisaasti jatkavat ponnistelujaan edistääkseen saavuttamattomissa olevia ihanteita vielä kauan sen jälkeen, kun paras hetki sytyttää säteileviä merkkivaloja jokaiselle mäennyppylälle ja kukkulalle on jo auttamattomasti ohitse. Innostusta epäilemättä tarvitaan, mutta oikea tilannearvio ja harkintakyky ovat aina ratkaisevan tärkeitä.

Ilmoituksenantajat olivat ilmeisesti täysin tietoisia siitä, että planeetallamme tapahtuvat sosiaaliset ja kulttuuriset mullistukset ovat väistämättömiä ja välttämättömiä. Meidän itsemme, lastemme ja lastenlastemme — ja käytännössä **heidän** lastensa ja lastenlastensa — täytyy tehdä parhaamme, jotta osallistuimme tapahtumiin rakentavalla tavalla, turvautumalla osaksi niihin oivalluksiin ja ihanteisiin, jotka *Urantia-kirjan* laatijat ovat niin energisesti ja dramaattisesti hahmotelleet. Luvussa, joka on otsikoitu ”Uskontoon liittyvät yhteiskunnalliset kysymykset”, Nebadonin Melkisedek varoittaa meitä:

Mekaaniset keksinnöt ja tietämyksen leviäminen muokkaavat sivilisaatiota kaiken aikaa. Mikäli halutaan välttää kulttuurinen katastrofi, on pakko suorittaa tiettyjä taloudellisia uudistustoimia ja sosiaalisia muutoksia. Tämä uusi ja tulossa oleva yhteiskuntajärjestys ei vielä vuosikymmentenkaan asettaudu itsetyytyväisenä aloilleen. Ihmisrodun on mukauduttava jatkuviin muutoksiin, järjestelyihin ja uudelleenjärjestelyihin. Ihmiskunta on matkalla kohti uutta ja paljastumatonta planetaarista kohtaloa. [1086:4]

Ryhmä, jota meidän tulee palvella, ei koostu vain *Urantia-kirjan* lukijoista, vaan siihen kuuluu koko ihmiskunta. Meidän on edistettävä moninaisia ja toisiinsa kytkeytyviä metodeja, aivan kuten Planeetta-prinssin alkuperäisen hallinnon huolena oli koko ihmiselon ja käyttäytymisen skaala (kts. Melkisedekin selvitystä sivuilla 745—750).

Kun sen myötä täytämme laaja-alaista vastuutamme ilmoituksenantajia kohtaan — tai täsmällisemmin velvoitteitamme Isän hyväksi ja Jumala Äidin, Korkeimman Olennon (kehkeytyvän finiittisen täydelli-

syyden loppusumman ja synteesin), puolesta toimivaa Poikien hallintoa kohtaan — meidän tulee vastustaa tarmokkaasti kiusausta rakennella mutkikkaita älyllisiä sivuraiteita, jotka ohittavat ja väistävät kehotuksen olla täydellisiä niin kuin Isä on täydellinen, ja rakastaa muita niin kuin Isä rakastaa meitä. Jopa tehtävänämme oleva uuden ja vetoavan elämänfilosofian laatiminen (43:3) tulee väistämättä olemaan aktiivinen, vuorovai-
kutteinen, kokeellinen ja evoluutiomainen prosessi — ei mitään nojatuoliunelmointia eikä symboleihin, paradigmoihin ja konseptuaalisiin suhdetekonaisuuk-
siin perustuvaa abstraktia teoretisointia.

Kadotettua ja löydettyä

Melkisedek kertoo meille, että Planeettaprinssi ja hänen esikuntansa saapuivat Urantialle *[n]oin viisisä-
taatubatta vuotta sitten ja samanaikaisesti kuuden värillisen
eli Sangik-rodun ilmaantumisen kanssa* [741:2]. Heidän
saapumisensa oli alkuna universumin hallituksen
fyysisten edustajien **näkyvälle** läsnäololle Urantialla
— ja se oli sen jälkeen vakiokäytäntönä, joka katkesi
vasta Aatamin ja Eevan kuolemassa. Kauan sitä ennen
heidän välittömien jälkeläistensä kolme neljäsosaa oli
siirretty Edentiaan, jossa heistä tuli Kaikkein Kor-
keimpien suojatteja (kuten Solonia meille kertoo
kohdassa 844:5).

Kohdassa 632:2 muuan Voimallinen Sanansaattaja
toteaa: *Jerusemissa on jo pitkään uumoiltu, että ... Urantian
Aatamin ja Eevan poika ja tytär, jotka ovat tällä haavaa
Edentiassa Norlatiadekin Kaikkein Korkeimpien suojatteina,*
tulevat olemaan Makiventa Melkisedekin seurassa, kun
hän valon ja elämän kauden alussa ottaa haltuunsa
Planeetan Hallitsijan valtaistuimen morontiatempe-
lissä. Näyttäisi perustellulta olettaa Aatamin ja Eevan
pojan ja tyttären palaavan Urantialle paljon tuota
ennen, mutta päätelmämme on pikemminkin kysymys
kuin vastaus. (Jos rakennamme spekulatiomme
Jerusemissa kiertävän arvelun varaan, jonka lähde-
tti ei mainita, voimme omasta arvelustamme väittää vain,
että se on todennäköinen ja Jerusemin olettamuksen
suuntainen.)

Toisaalta meillä on kaikki oikeudet olla luottavaisia
sen suhteen, että universumihallituksen edustajat
lopulta asettuvat silmin nähtävinä Urantialle. Osa
tehtävämme on aloittaa valmistelut sitä silmälläpitä-
en; aivan kuten Van ja Amadon viettivät useita vuosi-
tuhansia valmistellen Aatamin ja Eevan tuloa. Vaikka
toimintaohjelmamme poikkeaa heidän tavoittelemis-
taan päämääristä, jäljelle jää kuitenkin vältettäväksi
muutama tällaisia hankkeita uhkaava krooninen
takaisku.

Kohdassa 594:4 Voimallinen Sanansaattaja toteaa, että
normaaleilla ja lojaaleilla planeetoilla hallinnollisen
Pojan jälkeisen aikakauden *alkaessa ... kuolevaisrodut ovat
sekoittuneita ja biologisesti elinkelpoisia. Mitään rotu- tai
ihonväriöngelmiä ei ole, kaikki kansakunnat ja rodut ovat*

*kirjaimellisesti samaa verta. Ihmisten välinen veljeys kukois-
taa, ja kansat oppivat vähitellen elämään sovussa ja rauhassa
maan päällä.* Muutamaa tekstikappaletta myöhemmin
hän toteaa: *Rodut panevat pian ... toimeen taloudellisen
vapautumisensa. Yksilön riippumattomuuden ylläpitämiseen
tarvittava päivittäinen työ vastaisi kahta ja puolta työtuntia
teidän ajanlaskunne mukaan.* [594:8].

Voimallinen Sanansaattaja toteaa myöhemmin, että
normaalissa maailmassa lahjoittautuva Poika *ilmestyy
liballisena vasta, kun sen rodut ovat nousseet älyllisen kehityk-
sen ja eettisen tuloksiinpääsyn korkeimmille tasoille* [595:6].
Hän sanoo:

*Tälle aikakaudelle on tunnusomaista maailmanlaajuinen
moraalisen kulttuurin ja bengellisen totuuden tavoittelu.
Tämän tuomiokauden aikaisten kuolevaisten intobimona on
päästä perille kosmisesta todellisuudesta ja saada yhteys
bengelliseen todellisuuteen.* [596:1]

*Sairauden ja rikollisuuden muodostamat ongelmat saavat
tämän aikakauden kuluessa tosiasiallisen ratkaisunsa.
Degeneroituminen on valikoivan lisääntymisen avulla jo
suurelta osin eliminoitu. Sairaalloisuus on saatu Aatamin
rotuainesten suuren vastustuskyvyn ansiosta sekä edellisten
aikakausin fyysisten tieteiden tekemiä löytöjä älykääsi ja
maailmanlaajuisesti soveltamalla käytännöllisesti katsoen
hallintaan. Keskimääräinen elinikä kohoaa tämän vaiheen
aikana Urantian laskutavan mukaan pitkälti yli kolmeensa-
taan vuoteen.* [596:7]

Ulottuvuuksia ja näköaloja

Meillä on toden totta paljon työtä tehtävänämme,
mutta luottavaisuuden ja vakuuttuneisuuden puolesta
puhuu monta painavaa syytä. Esimerkiksi:

1. Nebadonin Kristus Mikael uskoi voivansa va-
pauttaa ”planeettaan liittyvät arvonimet tyhjän
panttina olemisesta ja epävarmuudesta” [1014:4], ja
hän teki niin.
2. Sekä muuan arkkienkeli että muuan Iltatähti
määrittelevät, että evoluutio saattaa olla hi-
dasta, mutta he uskovat sen olevan epäile-
mättömän tehokasta. (900:5; 957:2)
3. Muuan Elämänkantaja kertoo: *tämän planeetan
viimeaikaiset taivaalliset valvojat tuovat julki täyden
luottamuksensa siihen, että ihmisrodun kehitys lo-
pulta johtaa riemuvoittoon ja että alkuperäiset
[Elämänkantajien] suunnitelmamme ja elollismal-
limme osoittautuvat lopulta täysin oikeiksi.* [736:7]
4. Muuan Voimallinen Sanansaattaja uskoo: *Us-
konnollinen ilmoitus on Urantialla veljeyden toteutu-
misen välttämätön edellytys.* Hänen mielestään
tämä vaatii pitemmän ajan ja edellyttää huomatta-
vasti suurempia ponnistuksia kuin normaalilla
evolutionaarisella planeetalla. [597:3]

Kaikki edellä sanottu tukevasti mielessäni uskon, että
meidän tulisi tarttua serafien planeettahallitusta käsi-
varresta ja tehdä kaikkemme toimiaksemme yhdessä

sen ihmiskunnan kohentamisen hyväksi laatimien suunnitelmien kanssa.

Tartutko sinä? Entä, jos sattumalta uskot tähän, mitä aiot sen eteen tehdä?

Sallinette minun olla täysin avoin. Äskeisen kysymyksen esittämällä — ja sitä korostamalla ja tähden-tämällä — piirrän viivan hiekkaan. Sen tehtyäni haastan ainakin jotkut teistä astumaan viivan tälle puolen.

Sallinette minun ehdotukseni osalta kerrata, mitä on tapahtunut.

Maaliskuussa 1999, järjestöllisiin ja raha-asioihin pureutuneen pitkän kokouspäivän lopuksi nousin seisaalleni ja luin II artiklan *Urantia-säätiön perustamisjulistuksesta*. Osoitin silloin, että säätiön ensimmäisinä viitenäkympmenenä vuotena yhteiset ja keskinäiset toimimme olivat keskittyneet lähes tyystin *säätiöjulistuksessa* lueteltuihin johdannaistavoitteisiin ”tekstin loukkaamattomuuden pysyvään varjelemiseen” ja ”*Urantia-kirjan* periaatteiden, opetusten ja oppien levittämiseen”. Sitten kysyin, haluammeko ryhtyä kiinnittämään asianmukaista huomiota säätiön **pääta-voitteeseen** — ilmoituksenantajain opetusten toteuttamiseen elämässämme ja maailmassa kokonaisuutena?

Lokakuussa 1999, toisen järjestöllisiin ja raha-asioihin pureutuneen pitkän kokouspäivän lopuksi jakelin kopioita tutkielmastani ”Ihanteita ja aikomuksia”, joka paneutuu syvällisesti näihin kysymyksiin.

Maaliskuussa 2000, säätiön 50-vuotisjuhlista puhuin lisää ongelmista ja mutkikkaista kysymyksistä, jotka ovat edessämme pyrkiessämme toteuttamaan ilmoitusta elämässämme ja ylipäätään maailmassa. Arvelin muun muassa, että Urantian jokainen asukas, omasta vapaasta tahdostaan toimien, omakohtaisesta vakaumuksestaan ja yksilöllisestä antaumuksestaan lähtien väräytyisi lopulta planetaariselle ristiretkelle hävittääkseen Caligastian petoksen vielä esiintyvät jäänteet, mutta se tapahtuisi paljon myöhemmin — joko nykyisen loputtoman pitkän tai sitä seuraavan aikakauden kuluessa. Sanoin, että sillä välin me ja muut, jotka tiedämme ilmoituksenantajain aikomuksen ja pyrimme toteuttamaan heidän ihanteitaan, saatamme hyvinkin kulkea polkuja, jotka ovat pünällisen hidaskulkuisia ja mutkikkaita.

Tänään olen taas kerran palannut samojen kysymysten äärelle, mutta tällä kerralla olen yrittänyt esittää ne vastakkaisesta näkökulmasta. Vaikka useat toteamukseni ovatkin käsitteellisiä ja jokseenkin hahmotelmanluontoisia, ne tuonevat oman panoksensa lisääntyvään ymmärrykseen planeettamme Urantian sivilisaation ja yhteiskunnan edessä olevista haasteista ja tarpeista. Ennen kaikkea toivon kommenttieni luoneen teille edes katkelmallisen käsityksen joistakin Jumala Isän ja Jumala Äidin menetelmistä ja suunnitelmista siitä, miten näihin haasteisiin vastataan ja miten näihin tarpeisiin reagoidaan.

Tämä tietenkin johdattaa meidät takaisin saman provosoivan kysymyksen eteen: Mitä meidän tarkasti ottaen on tarpeen **tehdä**? Kysymys on pohjimmainen teesini — tai jos tuntuu paremmalta sanoa niin, se on ylitse käyvä tehtävänasettelumme. Olen puhunut asiasta toistuvasti ja olen tehnyt voitavani selventääkseni ja kirkastaakseni kysymystä. Olemme nyt tuon tien päässä ja ainakin joidenkuiden meistä on tarpeen ryhtyä kotiläksyjen tekemiseen.

Itselläni on vain epämääräinen näkemys siitä, mihin tämä kaikki johtaa, ja se tekee haasteen sitäkin kiintoisammaksi. Kaiken kaikkiaan meidän ja kaikkien veljemme ja sisartemme Urantia-planeetalla on opittava sen serafiryhmän opettama läksy, joita Melkisedek kutsuu ”Luottamuksen hengiksi”:

Edistyneempinä planetaarisina aikakausina nämä serafit lisäävät ihmisten arvonantoa sille totuudelle, että epävarmuus on tyytyväisyyden jatkumisen salaisuus. He auttavat kuolevaisfilosofoja tajuamaan, että koska tietämättömyys on välttämätöntä menestymiselle, olisi suuri virhe, jos luotu tietäisi tulevaisuuden. He lisäävät ihmisen mielenkiintoa epävarmuuden suloisuutta, epämääräisen ja tuntemattoman tulevaisuuden romantiikkaa ja viehätystä kohtaan. [438:2]

On totta, että Urantian menneisyydestä paljastuu alttius valtaviin möhläyksiin, tämä samainen takapajuisuus kuitenkin tarjoaa meille laajassa mitassa myös tietämättömyyttä — ainesta, jota Melkisedek pitää menestyksen kannalta välttämättömänä!

Mielestäni kiintoisaa on niin ikään se, että kyseinen Melkisedek hyväksyy romantiikan ja viehätysten, ilmiöt, joissa tietämättömyys on usein olennaista. Tuo ironia, tuo paradoksi, johdattaa minut suoraa päätä yhteen mielikohdistani:

Itse olen Voimallinen Sanansaattaja, ja urantialaisia saattaa kiinnostaa tieto, että kumppanini ja seuralaiseni kuolevaisena elämältäni ajalta selvisi niin ikään voittajana suuresta kokeesta ja että vaikka olimme monet kerrat ja pitkät ajanjaksot erillämme, silti meidät syleiltiin samassa seitsemänsadantuhannen ryhmässä, ja että Viceringtonin läpi matkatessamme vietimme aikaamme läbeisessä ja rakastavassa kanssakäymisessä. Lopulta meille annettiin valtakirjamme ja meidät lähetettiin molemmat yhdessä Orvontonin Uversaan, ja varsin usein meidät lähetettiin kaksistamme suorittamaan tehtäviä, jotka edellyttävät kahden Sanansaattajan palveluksia. [245:6]

Ymmärrän, että kuvailemani kotitehtävä saattaa loppujen lopuksi jäädä keskeneräiseksi ja vajaaksi. Jos niin käy, siitä tulee meille moite — ja mahdollisesti sitäkin stimuloivampi haaste jälkeemme seuraaville.

Omat aktiiviset yhteenliittymämme täällä ja nyt saattavat hyvinkin jatkaa elämäänsä korkeuksissa, ja siihenkin sisältyy melkoinen määrä romantiikkaa ja viehätystä, ainakin minusta tuntuu siltä.

Viron Urantia-yhdistyksen (EUA) kesäkonferenssi
Urantia-ilmoitus hengellisen kasvun lähteenä
 18.—20.8. Karepa

PEEP SÖBER
 Tallinna, Viro

Elokuun 18.—20. päivänä 51 virolaislukijaa piti konferenssin lasten kesäleirillä Karepassa. Perinteiseen tapaan seurassamme oli myös muutama ulkomaalainen vieras. Tällä kertaa he olivat Rebecca Oswald Yhdysvalloista sekä Seppo Kanerva ja Kalevi ja Marja-Leena Eklöf Suomesta. EUA:n vuosikokous pidettiin ensimmäisenä iltana. Peep Söber valittiin uudelleen puheenjohtajaksi, Tiia Reik Saar sihteeriksi ja Helje Heinoja rahastonhoitajaksi. EUA:lla on 16 jäsentä ja 17 liitännäisjäsentä. Päätimme ryhtyä julkaisemaan omaa lehteä ja pitää kesäkonferenssin elokuussa 2002 heti Pariisin kansainvälisen IUA-konferenssin jälkeen. Järjestely mahdollistaa sekä uusien että entisten ystäviemme vierailun luonamme.

Ensimmäisen luennon esitti Peep Söber, joka luki vironkielisen käännöksen New Yorkissa IUA-konferenssissa pitämästään puheesta ”Hengellisen elämämme jakaminen”. Toisen luennon aihe oli ”Hengellinen elämänfilosofia”, ja sen esitti Veikko Raagmets. Esitelmä oli oivallinen esimerkki siitä, miten hyödynnetään nykyaikaista esitystekniikkaa: PowerPoint-ohjelmaa käyttävään tietokoneeseen oli kytketty videoprojektori. Luento on tarkoitettu

uusille lukijoille, sillä se johdattaa kutsuvalla tavalla kirjan opetuksiin. Veikon työ on käännettävissä muille kielille.

Kolmannen luennon, jonka aihe oli ”Ajallisuudesta ja ikuisuudesta”, esitti Tiia Reik Saar. Viimeisenä konferenssipäivänä luimme Joel Rehnströmin luennon. Vaikkei hän ollutkaan mukana fyysisessä hahmossaan, hän oli kanssamme hengessä. Viimeisenä esitelmänä kuulimme Tarton yliopiston tutkijan Vello Reebenin selittävän meille teoriaansa universumin erilaisten rytmien matemaattisesta analyysistä. Hänen päätelmiensä mukaan vuodet 1934 ja 1395 olivat Urantian pitkäaikaisrytmien kulminaatioita. Vuodet olivat otollista aikaa uuden maailmanuskonnon synnylle. Hänen selvityksensä mukaan kaikki aikakautiset ilmoitukset alkoivat aikoihin, jotka ovat yhteneväisiä Paratiisi-Havonan päivän kanssa.

Konferenssipäivien ohjelma sisälsi myös aamunavaukset ja palvontatilaisuudet. Viisi työryhmää pohti eri aiheita. Useimmille osanottajille konferenssi oli heidän ensimmäinen tämänlaatuisen kokemuksensa, ja moni kertoi olevansa konferenssiin tyytyväinen ja saaneensa inspiraation keskittyä entistä enemmän kirjan opetuksiin.

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa): FIM 50,00

Irtonumerot: FIM 15,00

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Urantia Foundationin pankkitilille Leonia 800012-70160873. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia” -osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistaakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken JOURNALille tarkoitettamanne postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia Foundationin keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA JOURNALista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin etukannen kääntöpuolella mainituista Urantia-säätiön toimistoista.

Kaikki tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.